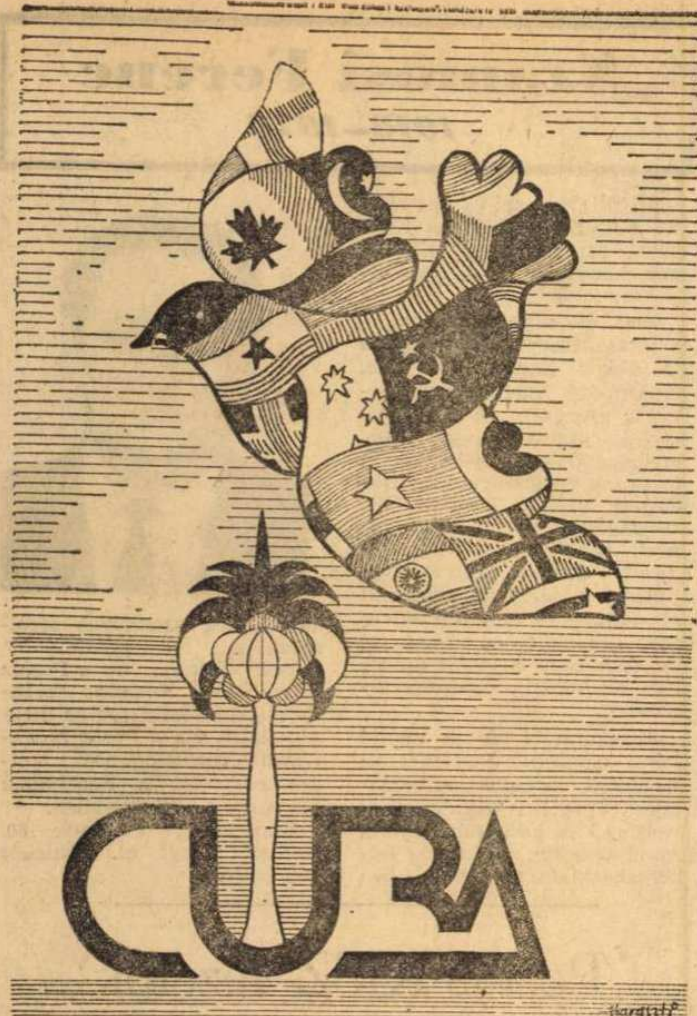

Épségünkért, egészségünkért

Vizsgálva az ötödik öt éves terv eddig elmúlt két esztendőjének baleseti statisztikáját, összehasonlítva a negyedik öt éves terv adataival, megállapítva azt, hogy mind a balesetek, mind a foglalkozási megbetegedések száma általában csökkent, felmerül a kérdés: Elégedett-e lehatároltunk-e? Erre a kérdésre igyekeztünk választ adni május 16-i sajtótájékoztatóján a SZOT, miután kezdeményezése a Minisztertanács újabb határozatot hozott a munkavédelmi tevékenység fejlesztéséről.

A válasz az, hogy általában igen. Elégedett-e lehatároltunk-e, hogy a számok javulásáról tanúskodnak, nem nyugodhatunk azonban bele egyetlen legcsekélyebb balesetbe sem. Olyan feladat a munkavédelem, amely soha meg nem szűnik, hiszen lényege a megelőzés, a baleseti veszélyek kiküszöbölése, a dolgozók, vezetők, szakszervezeti tisztségviselők ennek megfelelő szemléletének kialakítása. A technika fejlődik, új üzemek jönnek létre, újabb és újabb gépek lépnek működésbe, új eljárásokat kell elsajátítani, új korszerűsítések fognak megkezdődni; karbantartás, kiegészítésre szorulnak a munkavédelmi előírások, szabályzatok; az új dolgozóknak meg kell ismerkedniük a munkavédelemmel, a régióknak az új berendezések balesetmentes kezelésével, és ismételt fel kell frissíteniük a már-már feledésbe menő, elhanyagolt szabályokat.

Talán nem is vitatja senki a munkavédelem évről-évre tartó szükségességét. Akkor hát mégis milyen nyilvánulhat meg a tevékenység fejlesztése? Három követelményt nevezhetünk meg: a hatékonyabb megelőzést, a fokozott ellenőrzést és az erőteljesebb társadalmisítást.

Megelőzést szolgál a már említett oktatás, nevelés is, de minden kérdést nem old meg. Legtöbbször a munkakörülmények fejlesztése segít. Sok minden megvalósult a vizsgált utolsó hét esztendőben, de még többre lenne szükség. Sok még a korszerűtlen, balesetveszélyes munkahely, üzemekben, hivatalokban egyaránt. A beruházásoknál a munkavédelemnek igazodnia kell a bevezetett technológiához, de nem hagyható figyelmen kívül. Nem engedhető meg a „majd megoldjuk” szemlélet. Ha a védelmi berendezés nem együtt születik a géppel vagy épülettel, utólag már nem válik szerves részévé.

Az előírás annyit ér, amennyit megtartanak belőle. Hiába oktatják a szabályzatot, ha nem ellenőrzik végrehajtását. Az említett minisztertanácsi határozat minden szintű vezetőnek feladatává teszi az ellenőrzést, a művezetőtől a miniszterig. S ez a feladat nemcsak rendes munkaidejükre vonatkozik, hanem üzemük valamennyi munkájára, tehát a délutáni és az éjszakai munkára is. Ha ez a szakszervezetekre vonatkozik, úgy fokozottan kell figyelni a szakszervezetre is. Meg is jegyezte az egyik felszólaló, hogy egy több műszakos üzem szakszervezete nem dolgozhat egy műszakban. Ellenőrizni való pedig akad mindig, mert nemcsak a munkát, a védőeszközök használatát kell figyelemmel kísérni, hanem a dolgozók alkalmasságát, a gépek, berendezések, járművek műszaki állapotát is.

Különösen nagy gondot kell fordítani az ellenőrzésre azokban az üzemekben, azokon a munkahelyeken, amelyeknél a baleseti statisztika romló irányzatot mutat, vagy amelyek baleseti gócot képeznek. Nem hanyagolható el az ellenőrzés azokban az üzemekben sem, amelyekben ugyan jó a baleseti helyzet, azonban természeténél fogva balesetveszélyes a munka.

Mit jelentsen a társadalmisítás? A feladat részben kapcsolódik az ellenőrzéshez, csak éppen nem a vezetők és munkavédelmi felügyelők, hanem mindannyiunk tevékenységének. Munkánk során nemcsak magunkra, társainkra is ügyelnünk kell, és nemcsak úgy, hogy mi vigyázzunk, hanem tőlük is megkérjük, hogy magukra, egymásra, miránk vigyázzanak. Fontos szerep hárul ebben a szocialista brigádokra, a közösség nevelő hatására. Vállalásaikból nem hiányozhat a munkavédelem. Nem olyanformán, hogy balesetmentesen dolgoznak, hanem úgy, hogy megnevezik azokat az intézkedéseket, amelyekkel a sérülést, a szerencsétlenséget kiküszöböljük.

Nem választható el a munkavédelemtől a megtörtént balesetek vizsgálata, körülményeik pontos felderítése, szenvedőik kártalanítása. E tevékenységben a szakszervezetnek végig jelen kell lennie. Nem fordulhat elő, hogy baleseteket elfelejtsek bejelenteni vagy kifejezetten eltitkolják. Az sem engedhető meg, hogy a jogszabályok csúszás-csavarásával, a balesetek helytelen minősítésével, a felelős személyeknek erőszakolt megállapításával, a kártérítési eljárás bürokratikus elhúzásával a baleset áldozatát vagy hozzátartozóit hozzák méltánytalanul hátrányos helyzetbe. Ma már minden szervezett postás dolgozónak rendelkezésére áll a jogsegélyszolgálat, s nem kell külön felhívni a figyelmet arra, hogy a balesetekkel kapcsolatos jogi kérdések jellegzetesen e szolgálat körébe tartoznak, nemcsak felkérésre, hanem hivatalból kezdeményezve is.

Legfontosabb azonban, s ezzel zárjuk is a gondolatsort, hogy a bekövetkezett balesetekből — amellett, hogy felelősökre vonjuk a mulasztókat — okuljunk, hogy a felderített baleseti forrásokat megszüntessük, hogy a technológiai szabályok szigorú betartásával, helyes magatartással az újabb tragédiákat munkahelyünkön száműzzük.

XXIII. ÉVFOLYAM

7. SZÁM

1978. JÚLIUS

ÁRA: 60 FILLÉR

Mérlegen a központosítók munkája

A félidei beszámoló tapasztalatai

A választott szakszervezeti testületeknek kötelességük, hogy munkájukról meghatározott idő eltelté után beszámoljanak választóiknak. Ez a számadástétel mindig rangos eseménye a szakszervezeti mozgalomnak. Határáról, amelynek alapján mérjük a megtett utat, az elvégzett munkát. Ugyanakkor felmérjük további teendőinket, s meghatározzuk a feladatok megoldásának módját is.

Az öt éves választási ciklus feléheztünk. Az elnökség határozata arra kötelezett minden szakszervezeti bizalmi, főbizalmi, osztálybizottság, alapszervi és központosított szakszervezeti vezető testületet, hogy beszámoljon éves, illetve két és fél éves tevékenységéről.

Mint ahogy már eddig is érintettük, az alapszervezetek beszámolási kötelezettségüknek alapvetően — s a tagság megelégedésére — jól és eredményesen eleget tettek. Az igazgatósági szakszervezeti tanácsok az alapszervezeti beszámoló tapasztalatait, észrevételeit, valamint a Postások Szakszervezete X. kongresszusának határozatait, helyi végrehajtásuk jelenlegi állapotát figyelembe véve állították össze saját beszámolójukat.

A gondos szervezés az alapos, körültekintő felkészülés általában jó beszámolókat eredményezett. Az együttes tanácskozásokon elhangzottakból kiderült, hogy a szakszervezeti központosítók milyen keményen kellett dolgozniuk ahhoz, hogy eredményeket tudjanak felmutatni, eleget tartsanak a tagság, a választók jogos igényeinek, — elvárásainak. Alapvetően jó érzékkel nyúlhat egy-egy fontos témához. Például kiemelték a gazdasági munkát segítő szakszervezeti tevékenységet, felmutatva az eredményeket, el nem hallgattak a hibákról. Nagy fontosságot tulajdonítottak a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulója tiszteletére kibontakozott munkaversenynek. A sikereket arra ösztönözték bennünket, hogy az idén is megőrizzük a brigádmozgalom gazdasági munkát segítő erejét.

Mindegyik együttes tanácskozáson szóltak a szociálpolitikai tevékenységről, a jobb, emberibb munkakörülmények megteremtéséről tett erőfeszítésekről. A megpüht új postáépületek, a munkavédelmi intézkedések, az évről-évre bővülő gyermekintézményi támogatás, a lakásépítési kölcsönök — és sorolhatnánk még hosszan — központosítók eredményes munkáját bizonyítják. Tudjuk, hiszen a beszámolókból és a hozzászólásokból is egyértelműen kiscsökkent, még sok a tennivalónk ahhoz, hogy elmondhassuk: minden postás dolgozó egészséges, szép környezetben, jó munkakörülmények között dolgozik. E célok elérése, a megvalósítás, kell, hogy a jelen és a jövő feladata legyen.

A beszámoló arról győzték meg bennünket, hogy az érdekvédelmi munkánk mellett a gazdasági feladatok segítése

nem szorul háttérbe. Közöttük egészséges egyensúly alakult ki.

Elismeréssel kell szólnunk a bizalmi jog- és hatáskör bővítésével, az üzemi demokrácia új fórumainak bevezetésével, a határozatok széles körű ismertetésével és alkalmazásával kapcsolatos központosított irányító, segítő és ellenőrző munkáról. Az üzemi demokrácia új fórumainak létrehozásával a bizalmiakat, a termelést, a végrehajtószolgálatban dolgozók széles táborát akartuk még inkább és még jobban bevonni a szakszervezeti politikai és a gazdasági döntésekbe. A beszámoló együttes tanácskozásokon nagy számban megjelenő és a vitákban részt vevő bizalmiak a szakszervezet tömegkapcsolatának erősödését bizonyították.

Ugyanakkor fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a demokrácia egy-egy új fórum életre hívásával, jogkörbővítéssel még nem valósul meg. Oktatással, neveléssel, agitációval, ha kell bátorítással, szükség esetén számonkéréssel kell segítenünk a demokratizmus kiteljesedését.

Bár a vezető, irányító munkáról az alapszervezetekhez fűződő kapcsolatokról is tájékoztatást adtak, az nem volt mindenhol eléggé elemző, kritikus. Bátoran állítjuk, az alapszervi munka személyes segítése, a dolgozókkal való közvetlen kapcsolat tartása, a választók véleményének gyakoriabb kikérése még elmarad a dolgozók jogos elvárásaitól.

Arról is keveset hallottunk, hogy a munkafegyelm — egyben a szakszervezeti fegyelm — terén is vannak hibák, hiányosságok, s hogy felszámolásukért mit kívánunk tenni.

Az összegzett tapasztalatok alapján megállapíthatjuk, a beszámolókat követő vita ott volt magasabb színvonalú, ahol a bizalmiküldötteket, a tanácsokat az alapszervezeteknél felkészítették. Néhány helyen ez elmaradt, s a bizalmiküldöttek jobbra csak információkat gyűjtöttek, a beszámoló megvitatásából kevésbé vették ki részüket.

Köszönjük minden tisztségviselőnek, aktivistának, résztvevőnek az eredményes elismerését, az alkotó, segítő bírálatot. Úgy gondoljuk, a beszámolások új fórumai, az együttes tanácskozások alkalmasaknak bizonyultak a tagsággal való közvetlen kapcsolat erősítésére.

Az együttes tanácskozások bizalmiküldöttei és a tanácsok mindenhol elfogadták a beszámolókat. Ez biztosítja arra, hogy a Postások Szakszervezete X. kongresszusa határozatainak valóra váltásában, a dolgozók érdekeinek védelmében, az üzemi demokrácia megvalósításában jó úton haladunk előre.

Köszönjük minden tisztségviselő eddigi végzett munkáját, és kérjük a jövő feladatainak eredményes megvalósításához további hathatós támogatásukat.

Kiss Ernő
titkár

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

A postára is vonatkozik a műszakpótlék kiterjesztése

Mennyi érvelés, várakozás és türelmetlenség előzte meg. Ezen az üzemi és szakszervezeti demokráciának szintén nem volt olyan fóruma, amelyen ne szorgalmazták volna, vagy ne tették volna szóvá a műszakpótlék szükségességét.

Szakszervezetünk a dolgozók felvetéseit nemcsak képviselte, hanem azzal egyet is értett. Bizonyítja ezt, hogy különböző testületi üléseken nemegyszer állást foglaltunk. A legutóbbi kongresszusunk határozatában is szerepel, hogy jobban és fokozottabban el kell ismerni azokat munkáját, akik rendszeresen az általánostól eltérő munkarendben dolgoznak. Nem vitatható, kétségtelen, nagy különbség, ha valaki rendszeresen egy- vagy több műszakos, úgynevezett váltásos munkarendben dolgozik. Még inkább érzékelhető ez a különbség a folytonos munkarendnél, amelyben vasárnap és ünnepnap is dolgoznak. Márpedig a postán sok ilyen terület van, hiszen ez a hírközlés jellegéből és feladataiból következők.

Mind a műszaki, mind a forgalmi végrehajtó szolgálatban egyaránt elkerülhetetlen a többműszakos munkarend, mivel a lakosság igényeinek kielégítése másként nem biztosítható. A posta egyes területein tehát nemcsak a két- vagy háromműszakos munka indokolt, hanem a folytonos szolgálat is. S tegyük hozzá: ez még sokáig így lesz. Még akkor is, ha az elmúlt időben történtek intézkedések, részben a munkaerőhelyzet miatt, részben a technika fejlődésének hatására. A postán ugyanis munkaszervezéssel és egyéb intézkedésekkel, mint például gépesséssel sem küszöbölhető ki vagy csökkenthető meg — a népgazdaság egyes ágazataihoz hasonlóan — a váltóműszakos, illetőleg a folytonos munkarend.

A korábbi években a többműszakos dolgozók anyagi megbecsülése a vállalatok megítélésétől és anyagi lehetőségeitől függött. A posta önértékeléséből, az ismert általános bérproblémák miatt — a vállalatok többségéhez hasonlóan — nem tudta megoldani ezeknek a dolgozóknak a megfelelő anyagi elismerését. Nem bizonyultak elegendőnek — még rövid távon sem — azok a törekvések, hogy a több műszakban dolgozók alap- vagy kezdő bérét magasabban igyekeztek megállapítani a postaszervek. Egyrészt azért, mert ez forintban kifejezve nem volt számottevő, másrészt azért sem, mivel ezek a különbségek elég hamar eltűntek.

Egyedül az éjszakai pótlék mértékét és fizetését írta elő központi jogszabály. Ennek mértékét a posta — szakszervezetünkkel egyetértésben — a kollektív szerződésben rögzítette, és időközben a lehetőségekhez mérten emelte is. (Jelenleg óránként 4, illetőleg 3 forint fizethető.)

Fölösleges különösebben indokolni, milyen gondokat és nehézségeket okozott, hogy a délutáni, vagyis a második műszakban dolgozók elismerésére még ilyen lehetőség sem nyílt, lényegében jövedelmük nem

különbözött az egyműszakosokétól. A hírközlés számos területén pedig a második és harmadik műszakban van több munkaerőre szükség. Így például a felvételi és feldolgozó munkahelyeken rendszeresen a délutáni műszakban erősebb a forgalom, nagyobb a dolgozók igénybevétele, illetőleg az intenzitás. A nagy forgalmú postahivatalok egy részénél jellemző, hogy még az úgynevezett „C” szolgálatot sem lehet biztosítani a dolgozóknak, mivel a hét 6 munkanapjából négyeszer kell délutános, és csak kétszer délelőtti műszakot teljesíteni.

Ilyen és hasonló körülmények miatt nem lehet csodálkozni azon, hogy különösen a fiatalok körében egyre kevesebben tartják elfogadhatónak az ilyen munkabeosztást. Nem szívesen dolgoznak váltóműszakban, vasárnap, ünnepnap. Mindezek következtében különböző ellentmondások keletkeztek, illetőleg azok kiéleződtek. Megnyilvánul ez abban is, hogy több területen csökken a többműszakos munkaidő-beosztást vállalók aránya, ami nem kívánatos jelenség.

A több műszakban, folyamatos munkarendben végzett munka fokozottabb anyagi elismerését az eddigieken felül a munkaerőhelyzet is indokoltá tette. A több műszakban dolgozó emberek helyzetének méltányolása tehát nagyon fontos. Ebben a helyzetben az erkölcsi megbecsülés már kevésnek bizonyul. A váltóműszakos munkarend hátrányai kizárólag a munkafeltételek javításával sem honorálhatók, szükséges a megfelelő anyagi elismerés is, amelynek legmegfelelőbb formája a pótlékolás.

Mindezeknek a körülményeknek a mérlegelésével és a rendelkezésre álló anyagi erőforrások alapján jelent meg a Minisztertanács 15/1977. számú rendelete a műszakpótlék bevezetéséről. Az egy évvel ezelőtti rendelet megjelenése a széles körű érdeklődést csak fokozta, de ugyanakkor a türelmetlenséget is, mivel a postára általában nem vonatkozott.

A műszakpótlék rendezése ugyanis nem volt teljes körű, mivel csak az iparban, az élelmiszer-kiskereskedelemben és a vendéglátóiparban dolgozó fizikai munkásokra, valamint a közvetlen termelésirányítókra vonatkozott. A postán ez egy szűk réteget érintett, pontosan: az ipari tevékenységet folytató javító és karbantartó üzemek és egységek (Járműtelep, Jaritőüzem, az igazgatóságok szállítási üzemek) dolgozóit.

A kimaradt területekre június 10-én jelent meg a Minisztertanács 30/1978. számú rendelete a műszakpótlék kiterjesztéséről. (Megjelent a Magyar Közlöny 1978. évi 36. számában.) A műszakpótlék kiterjesztése vonatkozik — többek között — a többműszakos munkaidő-beosztásban, valamint a folytonos munkarendben foglalkoztatott fizikai foglalkozásúak és a közvetlen termelésirányítók, továbbá a szállítás és hírközlés forgalmi

(Folytatás a második oldalon)

Afrikai szakszervezeti újságírók látogatása a Postások Szakszervezeténél

Tanfolyamot rendezett a SZOT a fejlődő afrikai országok szakszervezeti újságírói részére. Eltek ezzel a lehetőséggel, mind az angol, mind a francia nyelvterület országai, s elküldték újságíróikat a hasznosnak ígérkező tanulmányútra.

A gazdag program keretében a hallgatók ellátogattak egy-egy szakmai szakszervezetbe, hogy tájékozódjanak egyrészt az országunkban folyó szakszervezeti élet, másrészt a szakszervezeti saját helyzete, szerepe, a lap készítésének módja felől.

A Postások Szakszervezetét a volt francia Afrika képviselői tisztelték meg. A találkozóon Kiss Ernő titkár adott tájékoztatót a Postások Szakszervezetének életéről, feladatairól. Említést tett a szakszervezetünk nemzetközi, köztük afrikai kapcsolatairól, azok ápolásáról, a Mali Köztársaság postás szakszervezetének kongresszusán való részvételéről.

Bár vendégeinkről mint szakma — tudomásunk szerint — a posta meglehetősen távol áll, nagyon is hozzáértő kérdéseket tettek fel a Magyar Posta kialakulását, függetlenségét, mai helyzetét és fejlődését illetően. Hogyan folyik a szakképzés? Milyenek a posta nemzetközi kapcsolatai? Ha a posta az országban szétszórva, kis településeken is fenntart hivatalokat, nemelyiknek olyan kicsi lehet a

forgalma, hogy ráfizetésesen működik. Bizony, a kérdés a gyarmatosítók kizsákmányoló berendezkedéséhez szokott szemléletet tükröz, amely még nem ismerheti minden állampolgárnak a szolgáltatásokhoz való egyenlő jogát.

Természetesen nem maradtak el a munkásmozgalmakkal kapcsolatos kérdések sem. Részt vettek-e a postások a munkásmozgalmakban a felszabadulást megelőzően? Aztán a mai szervezeti élettel összefüggő kérdések: Mit jelent a szakszervezetek függetlensége? Voltak-e szakszervezetünknek a SZOT állásfoglalásaitól eltérő határozatai? Nem voltak esetlegesek a feltett kérdések, hiszen amint szószólóink, a guineai Kamara a tájékoztatót megköszönő felhívásban említette, különböző, de hasonló gondokkal küzd, nemrég felszabadult népek gondjait szívükön viselő újságíróként jöttek tanulmányozni egy szocialista ország szakszervezeti mozgalmát.

A Postás Dolgozók szakszervezetünk életében betöltött szerepéről, összeállításáról és terjesztéséről a lap felelős szerkesztője, Benda István adott ugyancsak szakszerű kérdésekkel kísért tájékoztatót.

A találkozó meghitt hangulatú, baráti beszélgetéssel, emléktárgyak kicserélésével fejeződött be.

— kisbenedek —

(Folytatás az első oldalról)

végrehajtó szolgálatában dolgozókra is.

Július 1-től tehát a többmunkások és folytonos munkarendben foglalkoztatott fizikai dolgozóknak, valamint a műszaki és forgalmi végrehajtó szolgálat dolgozóinak és termelésirányítónak régi jogai igénybe vehetők. Ezt szakszervezetünk részéről szintén komoly eredménynek tartjuk, meggyőződésünk, hogy az érdekeltek körében osztatlan elégedettséget vált ki. Megítélésünk szerint ugyanakkor a gazdasági vezetők gondjai is enyhülnek a többmunkások szakszervezetének biztosításánál. A műszakpótlék kiterjesztése a postán mintegy 17 ezer főt érint.

Az Mt. rendelete felhatalmazza az ágazati minisztereket, hogy az illetékes szakszervezettel egyetértésben gondoskodjanak a végrehajtásról. A Postavezérgazgatóság — a kollektív szerződés módosításáig — ideiglenes rendelkezésben szabályozta szakszervezetünkkel egyetértésben a műszakpótlék bevezetésével kapcsolatos teendőket.

A dolgozók és a szakszervezeti szervek részéről eddig is számos megkeresés érkezett, így indokolt, hogy a leglényegesebb tudnivalókról ezúton is tájékoztassuk az érdeklődőket.

A hírközlés területén műszakpótlékra jogosultak a többmunkások, vagy folytonos munkarendben foglalkoztatott fizikai dolgozók és termelésirányítók, továbbá azok a nem fizikai munkakörbe sorolt dolgozók, akiknek a FEOR szerinti jelzőszáma 201, 203, 204, 206—701, 206—702, 206—703, 206—

A postára is vonatkozik a műszakpótlék kiterjesztése

704, 240, 241, 242, 282—4, 283, 289.

A postánál többmunkások munkaidő-beosztású a munkahely, illetőleg munkakör — s itt ezen van a hangsúly — amelynél a szolgálati idő rendszeresen eléri vagy meghaladja a napi 12 órát, valamint az a postahivatal, amelynek heti nyitvatartási ideje 44 óránál hosszabb.

A többmunkások munkarendét az Mt. rendelet határozza meg. Ennek értelmében a postán délutáni műszakpótlékra jogosultak az előbbi feltételek esetén azok a dolgozók, akik rendszeresen váltásos munkarendben dolgoznak — a délutáni műszak idejére a 14 és 22 óra között ledolgozott órákra. Éjszakai műszakpótlékra a többmunkások munkarendjében a 22 és 6 óra között ledolgozott órákra jogosultak a dolgozók. Megjegyezzük, hogy a többmunkások munkahelyén vagy munkakörében az állandóan második, vagy harmadik műszakban foglalkoztatott dolgozók is jogosultak műszakpótlékra.

A folytonos szolgálat pótlékára azok a dolgozók jogosultak, akik rendszeresen váltakozó „tűrszolgálatban” dolgoznak, ha a havi munkaidőjüknél több mint az 50%-át délutáni és éjszakai műszakban teljesítették, valamint szombaton és vasárnap is dolgoztak a tárgy hónapban legalább egy alkalommal. Itt is megjegyezzük, hogy a foly-

Propagandisták kitüntetése

A Postások Szakszervezetének Elnöksége az 1977—78-as oktatási évben a szakszervezeti politikai tömegoktatás terén kifejtett kimagasló munkájukért elismerő oklevélben, jutalomban részesítette a következő propagandistákat:

Acs Zoltán, Pápa 1 postahivatal
Angyal Rezső, Szegedi Postaigazgatóság
Bíró Jenőné, Nyíregyháza 1 postahivatal
Dolák Istvánné, Miskolc 10 postahivatal
Eger István, Postai Fenntartási Üzem
Gondos Zoltán, Budapest vidéki Postaigazgatóság
Heinemann Sándorné, Posta Központi Hírlap Iroda
Iványosi Szabó Tibor, Szegedi Postaigazgatóság
Kállay Lajos, Eger 1 postahivatal
Kasztner László, Pusztaszabolcs postahivatal
Kisbán Károly, Posta Központi Járőrműtelep
Kovács Ernő, Soproni Postaigazgatóság
Lakner Zoltánné, Budapesti Távbeszélő Igazgatóság
Pintér István, Fonyód 1 postahivatal
Seres Imre, Martfű Mikroállomás
Szemes Béla, Budapesti Postaigazgatóság
Takács Ferenc, Zala megyei Távközlési Üzem
Tóth Lajos, Debreceni Postaigazgatóság
Varjú Miklós, Posta Központi Kábelüzem
Vass Erzsébet, Helyközi Távbeszélő Igazgatóság

Az elismerő okleveleket és jutalmakat szakszervezetünk székházában ünnepélyes keretek között Kiss Ernő titkár június 28-án adta át.

A Postások Szakszervezetének Elnöksége köszönetét fejezi ki a szakszervezeti, politikai tömegoktatás minden vezető propagandistájának, az aktívának az eredményes politikai tömegoktatásban való tevékeny részvételükért.

Somogyi Szabolcs

Tudósítás az elnökség üléséről

Két kongresszus közötti felidő beszámolóit folynak, az V. ötéves terv időszakának is a felénél tartunk, mégis a VI. ötéves terv szociális és kulturális beruházásaira készített javaslatot tárgyalta június 11-én az elnökség első napirendi pontjaként szakszervezetünk elnöksége. Hogy miért kell ilyen korán e kérdésben állást foglalni, azt szóbeli kiegészítőjében dr. Bakondi Antal, a Postavezérgazgatóság szakszervezeti vezetője azzal indokolta, hogy a megvalósítás feltételeit meg lehessen teremteni. Ezt a gondolatot Kovács József, szakszervezetünk közigazgatási osztályának vezetője azzal töltötte meg, hogy a tervidőszak elején már nem lehet kivétel nélkül találni. A téma korai tárgyalásának célszerűségét a vita összefoglalásában Kiss Ernő titkár ezenfelül abban jelölte meg, hogy az állásfoglalás alapján kidolgozandó részletes terveket az üzemi demokrácia különböző fórumain is meg kell tárgyalni,

egészen a központi vezetőségig.

Az elnökség ezenkívül megvitatta a szociálpolitikai tervek készítéséről, tartalmáról, az alapok készítéséről és felhasználásáról, továbbá az 1977/78. évi tisztviselői, valamint a tömegpolitikai oktatás tapasztalatairól szóló jelentést, az 1978/79. oktatási évre kidolgozott irányelveket és a vezető testületek második felévi munkatervére készített javaslatot.

Élénk vita alakult ki a tisztviselői oktatás tapasztalatairól szóló jelentés körül, ugyanis egyrészt a posta szétszórtsága és a nagyarányú létszámlény miatt nehézségekbe ütközik a tisztviselők hosszabb időre szóló beiskolázása, másrészt viszont igazodni kell a SZOT által előírt tanulmányi időkhöz és a szakszervezetek megyei tanácsai által szervezett tanfolyamokhoz.

Az elnökség a jelentéseket és javaslatokat részben módosításokkal elfogadta.

A több műszakban foglalkoztatott részmunkaidős (például nyugdíjas) dolgozókat viszont a műszakpótlék fizetésének szempontjából a teljes munkaidősökkel azonos módon kell elbírálni.

A második, harmadik műszakra fizetett műszakpótlék, valamint a folytonos munkarendben dolgozók számára fizetett plusz pótlék jelentős bérarányváltozást eredményez a több műszakban és az állandóan nappali, egyetlen műszakban dolgozók között. Mindez azt jelenti, hogy a műszakpótlék rendezésével érintett dolgozók átlagbére az átlagos bérnövekedésnél gyorsabb ütemben emelkedik. Az intézkedés kedvező hatásának „tartósítása” végett a gazdasági vezetőknek és a szakszervezeti szerveknek arra kell törekedniük, hogy a műszakpótlékban részesülő dolgozók ne kerüljenek hátrányos helyzetbe, vagyis a többmunkások dolgozók bérelőnye megmaradjon.

A műszakpótlék kiterjesztésétől azt várjuk, hogy kedvező hatást vált ki a többmunkások munkaterületeken és az eddigiekkel jobban lehet biztosítani és megtartani a feladatok ellátásához szükséges létszámot.

A gyakorlatban felvetődő kérdésekre a Postás Dolgozókban is visszatérünk. Ettől függetlenül kérjük mind a gazdasági, mind a szakszervezeti szerveket, hogy az érdekelteket dolgozókkal az idevonatkozó rendelkezéseket részletesen ismertessék. Erre — a kérdés jelentőségénél fogva — alkalmasnak találjuk például a munkakülvilágban megvalósuló tanácskozást.

Kovács József

Szamosi Ferenc

1918—1978

Megilletődéssel és tisztelettel búcsúztunk a Posta Központi Munkásszálló népművelő-könyvtárástól, Szamosi Ferencről.

1948. óta a posta dolgozója, s a szakszervezeti munkába is akkor kapcsolódott be. Különböző tanfolyamok, iskolák elvégzése és a könyvtárosi szakképzés megismerése után 1969-ig volt a Postások Szakszervezete Budapesti Területi Bizottságának, majd a Budapesti Bizottságnak függetlenített, önálló könyvtárosa. 1969-től — a Posta Központi Munkásszálló átadását követően — hirtelen és váratlanul bekövetkezett haláláig dolgozott ott népművelő-könyvtárosként.

Munkatársai és a szálló lakói egyaránt szerették és tisztelték őszinte emberségért, önzetlen segítő akaratáért. A könyvtár adatai mindig nyitva állt, bárki felkereshette őt gondjával, bá-

jával, még személyes sérelmével is.

1972-től tagja volt a Postás Művelődési Központ társadalmi vezetőségének és megalkulása óta a Posta Művelődési Bizottságának. Kétszer részesült a Szocialista Kultúraért kitüntetésben.

Váratlanul, életének 60. évében hunyt el. Emlékét megőrizzük.

Postás KISZ-vezetők táborozása Szántódon

Az idén a szokottnál korábban benépesült a szántódi oktatási tábor: május végén két hétre budapesti postás KISZ-vezetők vették birtokukba a korszerű és kényelmes faházakat. A postás KISZ-szervezetek történetében először fordul elő, hogy „szakmai szervezésben” több postaszervet közösen tartotta meg a mozgalmi év felkészítőjét.

A tábor előkészítéséről, lebonyolításáról, céljának megvalósításáról a kezdeményező KISZ-szervezet, a Posta Központi Járőrműtelep KISZ-bizottságának titkárát, Bokori Lászlót kérdeztük meg:

— Kezdetben a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság KISZ-szervezetével közösen terveztük a táborozás lebonyolítását úgy, hogy a zuglói központi postaszervek ifjúsági vezetőit is meghívtuk. A VIII. kerületi KISZ-bizottság azonban csak akkor járult volna hozzá, ha a HTI-n felül — a szintén VIII. kerületi — Budapesti Távbeszélő Igazgatóság és a Forgalmi Postaszervek (Budapest 70, 72, 78 postahivatal) KISZ-vezetői is részt vehetnek a felkészítésben. Mivel ilyen nagy létszámot egyszerre elhelyezni nem lehet, döntöttünk: kétszer egy hét alatt bonyolítjuk le a táborozást. A Járőrműtelep vezetésével 14 postaszerv körülbelül 90 fiatalja május 20—26-ig volt Szántódon, az azt követő héten pedig az említett VIII. kerületi postaszervek KISZ-vezetői táboroztak.

— Milyen segítséget kaptatok a tábor előkészítéséhez?

— Először is a Posta Oktatási Központ vezetőinek szeretném megköszönni, hogy korábban megnyitották a tábor, s azt a rendelkezésünkre bocsátották. A Posta Szociális Hivatala vállalta a többletmunkát, így étkezésünket is megoldottuk, táboron belül. Végül, de nem az utolsó helyen vezetőinket, a Posta Központi Járőrműtelep gazdasági és társadalmi vezetőit említem, akik az elő-

készítés első percétől mindvégig nagyon sok segítséget nyújtottak.

— Visszatekintve, „fellélegezve”, hogyan értékelték a közösen eltöltött egy hetet, az első csoport munkáját?

— A lebonyolítás nem volt zökkenőmentes, de úgy éreztük, hogy célunk valóra vált: fórumot teremtettünk ahhoz, hogy a különböző postaszervek dolgozó fiatalok megismerjék egymást, a postaszervek munkáját, s ami a legfontosabb, a posta előtt álló feladatokat. A programok összeállításánál ez volt az elsődleges szempontunk. Ezért hangzott el előadás a posta V. ötéves tervéről, s annak időarányos teljesítéséről; egy egész délelőtti program keretében pedig a 14 postaszerv egy-egy képviselője „Bemutatom a postaszervezetet” címmel röviden ismertette munkáját, s a KISZ-szervezet életét.

— Fórum is volt, amikor a postaszervek meghívott gazdasági vezetőivel és párttitkárával beszélgethettek a fiatalok. Nem hagyhattuk figyelmen kívül azonban azt sem, hogy a KISZ éves felkészítésének is elegendi kell tennünk, így a mozgalmi év időszerű feladatait is megbeszéltük.

— A szabad idő programokkal (sportbajnokságok, járóverseny, klubestek) a tábori közösség kialakulását kívántuk elősegíteni, s kapcsolódást nyújtani az egész napos „tanulás” után.

Mint résztvevő tanúsíthatom, hogy a Posta Központi Járőrműtelep KISZ-bizottsága sokat dolgozott, míg megvalósult a tábor, de megérté a fáradozást. Hasznos lenne, hogy amit ők elkezdtek, az a továbbiakban is folytatódna. Ha nem is egyhetes táborokkal, de tapasztalatszergető szolgálati rendszer megbeszélésekkel, a résztvevő postaszervek körének bővítésével. Bizonyos, hogy pár óra hosszát is hasznosan töltenének el együtt a postás KISZ-vezetők...

Kovácsné Szabó Margit

HÍREK

GYERMEKEK RÉSZÉRE rendezett sportversenyt júliusban a Veszprémi Postás Sportcsoporthoz a Nosztalgia-völgyben levő erdei tornapályán. Különjártat autóbusszal vitték a postás szülők gyermekeit a festőien szép környezetbe, s felügyeletüket a sportcsoporthoz tagjai látták el.

A játékos ügyességi versenyeken, továbbá futásban és labdajátékokban mintegy 100 gyermek vett részt. Harmonikamuzsika fokozta még az egyébként is jó hangulatot.

Keller Antal nyugdíjas postás, a mindig mosolygó kedves Anti bácsi örömmel játszott a gyermekeknek.

KIALLATÁST rendezett a távbeszélő-központ dolgozóinak munkáiból a Debreceni Postaigazgatóság éttermében az Ady brigád. Kalocsai himnuszok, subák, faliképek és egyéb kézimunkák csábították szavazásra a látogatókat. A közönség szavazatai alapján a szakszervezet és az Ady brigád négy díjat osztott ki. A nyertesek a helyezések sorrendjében: Rác. Károlyné, Gali Istvánné, Józsa Miklósné és Antal Jánosné.

Könnyebbég az irányítószolgálatban

Szeptembertől automatikus levélfeldolgozás

Beszélgetés Juhari Istvánné vezérigazgató-helyettesével

Kezdo postás koromban, amikor egy vidéki hálózat-építési osztálynál dolgoztam, egy idos ismerosöm rám bízott egy utalványt: adjam fel, nekem könnyű, hisz a postán dolgozom. Nem szabdoztam, beálltam a sorba és feladtam a pénzt. Most, több mint 30 éves postásságom után sem tennék egyeb-

kell, hogy a postások szemében is legyen, dolgozzanak bár a forgalmi vagy a műszaki szolgálatban. S ha a postát egy vállalatnak tekintjük, nem lehetünk közömbösek az egyes szolgáltatási ágak dolgai, a fejlesztéssel járó örömei és gondjai, vagy épp az elmaradással kapcsolatos nehézségei iránt.

ként. Hisz a közönség szemében osztatlan a posta, s az

Ezúttal a postaforgalom áll nagy előrelépés, a levélfeldolgozás gépesítése előtt. Felkerestük Juhari Istvánné vezérigazgató-helyettesét, hogy válasza alapján tájékoztassuk olvasóinkat az automatizáció körülményeiről, az ezzel kapcsolatos tennivalókról, a postásokra (nemcsak a levélfeldolgozókra) háruló feladatokról.

***

— Az irányítószámokat a posta néhány éve azzal a szándékkal vezette be, hogy megvesse a gépesített levélfeldolgozás alapját. Az akkor kialakított címzés-mintát miért kell az automatizált levélfeldolgozásra való áttéréskor megváltoztatni?

— A levélirányító automata kiválasztása előtt a posta nemzetközi pályázat útján kért ajánlatot. Felhívására három cég, a nyugatnémet SEL, a Telefonfunk és a Toshiba tett ajánlatot. Ez utóbbit gyár kétfelét is, Egyet a szakirodalomból már ismert, közvetett címolvasással működő, egyet pedig egy újszerű, Japánban már működő, közvetlen optikai számolvasóval ellátott berendezésre. A posta helyszíni üzemi tanulmányok útján győződött meg a javasolt gép előnyeiről, s újabb ajánlati felhívásban már feltételként kikötötte az optikai olvasót. Ez újabb felhívásra a Toshiba gyár adta a legkedvezőbb ajánlatot, mind a beszerzést, mind a folyamatos üzemeltetést illetően. A posta ennek megfelelően — a tárgyalásokba és a döntésbe bevonva a külkereskedelmi szerveket és az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottságot — megrendelte a szóban forgó berendezést. A teljesen új eljárásnak számító optikai számolvasás tette szükségessé a levelek címírátának átalakítását. Hangsú-

lyozzuk, hogy az irányítószám-rendszer, beleértve a fiókberletti számokat is, semmit sem változott.

— Az irányítószámok bevezetésekor a posta igénybevevői magukévá tették a fejlesztés szükségességét, hamar áttértek a címzés új módjára, sőt előnyömet borítékokkal jó időre be is rendezkedtek. Nem okoz ez nehézségeket az áttérés során?

— Minden kezelési változás kisebb-nagyobb zökkenőket jár. A posta azonban előbb ment a nehézségeknek, és kieszközölte a vállalatok, intézmények jóindulatú egyetértését. Lehetővé tesszük, hogy a feladók felhasználják borítékkészletüket, csak arra kell ügyelniük, hogy az irányítószámot ne a rendeltetési hely előtt, hanem a címírat alján, önálló sorként tüntessék fel. A levelek tömegét írógéppel címező közületek rendbe rakva viszik küldeményeket postára, így átmenetileg nélkülözni tudjuk a levélrendező gépegységet vezérlő "három függőleges piros csíkot" is. Természetesen a túrelmi idő alatt a felvevőknek jobban ügyelniük kell a közületektől átvett levelek rendezettségére, s átmenetileg több küldeményt Jeszünk kénytelenek manuálisan feldolgozni. A közönség viszont már most vásárolhat újfajta előnyömet borítékot, s a

posta gondoskodott értékenyomások borítékokról és levelezőlapokról is.

— Bár ez a válasz is utalt az előkészületekre, gondolom, ez mégsem ennyiből áll.

— Nem csekély feladat a közönség megnyerése, s az előbbiekben még nem is mondtunk el mindent az igénybevevők tájékoztatásáról. A még hátralevő központi intézkedéseken — például, az iskolások tájékoztatásán — felül komoly feladat vár e téren minden postásra is. Persze, hogy ennek eleget tudjanak tenni, maguknak is megfelelő tájékoztatással kell rendelkezniük. Erről tanfolyamok útján gondoskodunk, s ha jól érttem, ez a beszélgetés is ezt a célt szolgálja.

Mindaddig csak tájékoztatásról beszéltünk. Meg kell tehát említenünk, hogy a berendezés elhelyezésére Budapest 72 postahivatalban szintmegtórással helyiséget kellett kialakítani. Természetesen ki kellett munkálni a feldolgozás technológiáját és az ennek megfelelő kisegítő eszközöket, mint például a géppel feldolgozható szabványos levelek méretének megfelelő egységládákat, valamint az anyagmozgató berendezéseket. Ezenkívül meg kellett tervezni az újszerű feldolgozás létszám-szükségletét. Budapest 62 és 72 postahivatal jelenlegi levélfeldolgozóiból körülbelül 100 főnyi tényleges létszám-megtakarítás érhető el.

A felsorolt és nem említett előkészületekkel megteremtett feltételek birtokában szeptember 11-ét jelöltük meg a gép üzemszerű működésének kezdési időpontján.

— A postásokat leginkább az érdekli, hogy a gép üzembe helyezése mennyiben változtatja, segíti a munkájukat. Erről kaphatunk-e vázlatos tájékoztatást?

— Mint említettem, szeptember 11-én már nem kíséreltünk, hanem üzemszerűen indítottuk az automatát, de működésében lesz bizonyos átmeneti jelleg. Ez pedig abból adódik, hogy a közületek nagy tömegű címanyagának (adremalemezek, számítógépi címadoatok) átdolgozása és a régi borítékkészletek felhasználása időt vesz igénybe. Addig a berendezés kódozóegységei a rendes üzemre tervezettnél nagyobb mértékben meg lesznek terhelve, viszont

kevesebb lesz kihasználva az optikai olvasó.

Ami a dolgozókat közvetlenül érinti: induláskor a gép az 1-es és a 2-es gócterület anyagát fogja feldolgozni: mind az e területen felvett, mind az ide irányuló leveleket és levelezőlapokat. Ennek megfelelően a budapesti postahivataloknak csak aszerint kell a felvett küldeményeket csoportosítani, hogy azok gépi feldolgozásra alkalmasak-e vagy nem.

A 2-es gócterület hivatalainak háromfelé: az 1-es, a 2-es és a 3-9-es gócterületre kell a felvett küldeményeket kidolgozniuk.

A 3-9-es gócterület hivatalainak nem kell ezentúl az 1-es és a 2-es gócterületre szülő, automatikusan feldolgozható küldeményeket részletesen feldolgozniuk.

A szállítás és a mozgópósta-kezelés annyiban változik, hogy az automata által feldolgozandó (1-es és 2-es gócterületre szülő) szabvány méretű leveleket egységládákba rakják.

— A két hónapon belül üzembe lépő gép két gócterület felvett, illetve kézbesítendő leveleit dolgozza fel. Mi várható a további hét gócnál?

— A gócterületek a hozzájuk alkalmazkodó szállítási renddel kialakultak. Most a góchivatalok megteremtése folyik. Egyikük-másikuk már megépült, van, amelyiknek az építése elkezdődött, s lesz, amelyikhez csak ezután fogunk hozzá. Természetesen mindegyik gépesítve lesz, de hogy milyen berendezést kapnak, azt majd annak idején döntjük el.

★

Megköszönve Juhari Istvánné vezérigazgató-helyettes szíves tájékoztatását, emlékeztetn szeretném olvasóinkat nyilatkozatának arra a gondolataira, hogy milyen fontosak az automatikus feldolgozással kapcsolatos ismeretek. Egyrészt azért, hogy a közönséget kellőképpen tájékoztassuk, másrészt azért, hogy az új feldolgozási rendszert megfelelően működtetni tudják. Ezt nemcsak a szolgáltatás javítására irányuló kötelezettségünk diktálja, hanem saját érdekünk is megkívánja, hiszen amint az irányítási feladatok változásából is látható, a gépesítés jelentős mértékben könnyíti a postás dolgozók munkáját.

Benda István

Miért foglalkozunk már most a VI. ötéves terv szociális és kulturális beruházásaival?

A beruházások előkészítése és lebonyolítása hosszabb időt igénylő folyamat. A beruházási téma megszületése és gyakorlatban való kivitelezése között gyakran hosszú évek is eltelnek.

A szakszervezeti mozgalomnak nem közömbös, hogy a postai beruházások a kitűzött tervidőszakban megvalósuljanak. Különösen vonatkozik ez a dolgozók élet- és munkakörülményeit javító szociális és kulturális célú beruházásokra. Az ilyen célú beruházások megvalósítását legalább olyan fontosnak tartjuk, mint az üzemi célú fejlesztéseket. A jelenleg folyó közep-távú terv szociális, kulturális célú beruházásainak megvalósítása — az erőfeszítések ellenére — nem halad kellő ütemben. Már most nyilvánvalóvá válik, hogy egyes témák ebben a tervidőszakban nem valósulnak meg. Így például a kivitelezési kapacitás hiánya miatt a Budán létesülő gyermekintézmény építése áthúzódik a VI. ötéves terv időszakra. Sok gondot, fejtörést okoz ez a posta vezetőinek és szakszervezetünknek is.

Miért foglalkozunk már most a VI. ötéves terv szociális és kulturális beruházásaival?

Elsősorban azért, hogy — a beruházások kellő időben történő indítása végett — az előkészítő munkákat (területbontás, tervező és kivitelező leköltése, engedélyezési eljárások stb.) mielőbb megkezdhessek. Különösen vonatkozik ez a tervidőszak első két évében kezdődő új beruházásokra.

Az előkészületi munka első lépésében, 1976 végén, a középokú postaszervek a Posta-vezérigazgatóság rendelkezésére bocsátották a szociális kulturális állóeszközök fejlesztésére vonatkozó igényeket. Külön felhívták a figyelmet azokra a témákra, amelyeknél ingatlant is kell szerezni. A felmérés kiterjedt az olyan állóeszköz-fejlesztésekre is, amelyek beszerzésjellegűek, és nem járnak ingatlanfelhasználással.

A középokú postaszervek az igényeket a területileg illetékes szakszervezeti szervvel közösen mérték fel, de erre elég rövid idő állt rendelkezésükre. A beküldött igények és a tapasztalatok is azt igazolják, hogy az előkészítendő tervidőszak előkészítése a megalapozottság, a dolgozók jogos és indokolt igényének ismerete nélkül nem lehet felvázolni. Mindenképpen erre kell támaszkodni ahhoz, hogy az elvárások az anyagi lehetőségeinkkel összhangba kerüljenek, és ehhez — minden hasonló nagy jelentőségű felmérésnél — a jövőben több időt kell biztosítani.

Rendkívül fontos, hogy a központiilag kezelt nagyobb beruházások témái meg legyen határozva, de ehhez ismerni kell a postaszervek elképzeléseit is. A kellő körülményekkel összeállított feladatok meghatározására szükség van azért is, hogy a VI. ötéves tervben rendelkezésre álló 890 millió forintot célszerűen lehessen felhasználni. Ez az összeg a jelenlegi közep-távú tervben jóváhagyott összegnek a kétszerese, a célok meghatározása tehát igen nagy felelősséggel jár.

Csak egy-két olyan kiragadott példát említünk meg a középokú szervek igényeiből,

amelyeknél mellőzték a körülmények és a megalapozottságát. Így például egy-két postaszerv igényként a jelenlegi ötéves tervben biztosított összegnek csak töredékét jelentette be. Más postaszerv azért nem foglalkozott a felméréssel, mert a felépülő postakombinátban a szükséges létesítmények ügyés rendelkezésre állnak (a postakombinát felépülése a VI. ötéves tervben bizonyára nem fog megvalósulni). Volt azonban olyan postaszerv is, amelyiktől 100 millió forint nagyságrendet meghaladó igény érkezett. Természetesen ezek szélsőséges példák, a postaszervek egy része véleményünk szerint is valóságos, kellő megalapozottsággal mérte fel és közölte az igényeket. A nagy szóródás a postaszervek közötti ellátási színvonal különbségeit is tükrözi, ezért az igényeket rangsorolni kell.

A központi elképzelések megvalósítására a Postavezérigazgatóság illetékes szakosztályai és a Postások Szakszervezetének Közgazdasági osztálya közös témajavaslatot készített a VI. ötéves terv szociális, kulturális beruházásaira. A javaslat elkészítésénél elsőrendű szempont az volt, hogy a tervezett létesítmények megvalósítása a postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek javítását szolgálja, és ellensúlyozza a hírközlési feladatok sajátosságából adódó nehézségeket. Ennek szellemében az előkészítő tervidőszakban — többek között — egyik fő feladat a gyermekintézményi férőhelyek számának bővítése, egyrészt saját gyermekintézmények létesítésével, másrészt tanácsi óvodai férőhelyek vásárlásával. Hasonlóképpen fontos feladat a családok üdültetés kiterjesztése új üdülő építésével. Különösen jelentős ezek közül a Balaton-ellen, a SZOT-tal együttműködve létesülő, valamint a Velencei-tó partján, Gárdonyban tervezett családok üdülője.

Fokozódnak a művelődési, a szórakozási és sportolási lehetőségek is.

Szakszervezetünk elnöksége testületi ülésen foglalkozott a VI. ötéves terv szociális, kulturális beruházásainak témajavaslatával. Az elnökség állásfoglalása szerint elsősorban az áthúzódo beruházások befejezésére kell összpontosítani, de elő kell segíteni — már most — különösen a tervidőszak első évében indítandó fejlesztéseknek pontos és kellő előkészítését is. A postaszervek az irányú munkáját határozottan támogatjuk és segítjük.

A középokú postaszervek részére biztosított beruházási keretösszegek még nincsenek felosztva. Erre később kerül sor. Eppen ezért az előkészítő időszak egyik fő feladata, hogy a VI. ötéves tervre vonatkozóan a dolgozók véleményét és igényét megismerjük. Ebben a szakszervezeti szervek legyenek kezdeményezők, és szorosban működjenek együtt a gazdasági szervekkel. Elve az üzemi demokrácia lehetőségeivel, a szakszervezeti tagok, a bizalmiak és a tisztviselők a különböző fórumokon bátran nyilvánítsanak véleményt, adjanak hangot a jogos igényeknek. Ezeknek, valamint az anyagi és egyéb lehetőségeknek az összehangolásával szeretnénk elérni, hogy a VI. ötéves tervben a postás dolgozók élet- és munkakörülményei alapvetően megjavuljanak.

Németh Istvánné

HÁZI JOGTANÁCSADÓ

Az utóbbi hónapokban a következő füzetek jelentek meg: Február (különkiadás): A lakásszövetkezetek működésének jogi szabályozása.

Április: A vásárlók jogai

Május: A belkereskedelmi törvény

Június: A lakásigénylés, a lakások elosztása

Különös statisztika

44 dolgozónak 51 bizonyítványa

— A tokaji tv-adó 44 főnyi létszámából az idősebb korosztály (1922–1935-ig született) tagjai közül 11-en nem rendelkeztek 8 általános iskolai végzettséggel. A 11 éppen az összes létszám 25 százalékát tette ki. Fokozta a nehézséget, hogy 3 főnek csak négy osztálya volt meg. A 8 általánosnál nem rendelkezők közül 2 takarítónő, 6 műszaki segédként és 3 polgári fegyveres őr volt. — Újabb nehézség jelentkezett: a bejáró dolgozók lakóhely szerinti iskolái nem minden esetben indítottak esli tagozatokat. Meglehetősen sok utánajárással ezekre a nehézségekre is sikerült megoldást találni.

— A szakmai és mozgalmi vezetők az érdekeltekkel történt személyes elbeszélgetéssel párhuzamosan felkérték az érintett szocialista brigádok vezetőit is, hogy a célokat eredményesen segítsék elő. Hosszan tartó munka eredményeként 1968-tól 1977-ig eljutottunk oda, hogy állomásunkon, életkorra való tekintet nélkül, mindenki rendelkezik a 8 általános iskolai végzettséggel.

— Fő célunk — a 8 általános megszerzése — mellett az állomás dolgozói közül 4 üzemmérnöki képesítést szerzett,

12 villamosmű-kezelői vizsgát, 1 technikusminősítő vizsgát tett,

6-an az olaj- és széntüzelésű kazánok fűtő tanfolyamát végezték el,

2 hegesztő szakmunkás-bizonyítványt,

1 belanított hegesztői képesítést,

1 villanyszerelői szakmunkás-bizonyítványt szerzett,

1 MLE szakosító tagozatot,

2 MLE 3 éves általános tagozatot végzett, 2 fő pedig most végzi,

10 ML középiskolát végzett.

Hogyan érték el e szép eredményeket? Erről beszélgettem Regéczei Dénes állomásvezetővel és Posta József szb-titkárral.

— A tanulás ideje alatt igénybe vehető kedvezmények ismertetése mellett az emberi hűségára is hatni kellett — mondja Regéczei Dénes. — Fel kellett éleszteni az önbizalmat, hogy képesek a tanulásra, bizzanak önmagukban, és hogy mennyivel többet ér ember válik belőlük, ha elvégzik a hiányzó osztályokat.

Posta József veszi át a szót: a tanulmányi szabadság mellett a munkaidő-kedvezmény kiadásakor, ha szolgálatban voltak, szükség szerint külön gépkocsijáráttal levittük az ér-

dekelteteket a hegyről. A csoport többi tagja vállalta a többletmunkát.

— Az elején ment a legnehezebbben — veszi vissza a szót az állomás-vezetője. — Amíg nem volt jó példa, addig minden egyes esetben „közelharcol” kellett vívni. Egy esetben már úgy éreztem minden randben van, sikerült eredményt elérnem, amikor néhány nap múlva a kolléga diadalittassan, egy papírlapot lobogtatva közeledett felém. Főnök, nem kell tanulnom, beteg vagyok, mondja, és nyújtja felém a cédulát. Gondterhelten, homlokomat ráncolva olvasni kezdtem, hát egy recept volt — szemüveg.

Az szb-titkár folytatja: Ervettünk mi azzal is, hogy több bér: tudunk majd adni a magasabb iskolai végzettséghez, de a legjobb agitáció a jó példa volt. Megindult a virtuskodás. Az egyik takarítónő, aki nek 4 osztálya volt, azt mondta: ha a többiek el tudják végezni, akkor én is — és nekifogott. Két dolgozó aztán még túlteljesítette az előírányt is, annyira belejötték a tanulásba, hogy a 8 általános megszerzése után ML középiskolát is végeztek. A 11-ük közül 10-en ma is aktív dolgozók, 1 kolléga már nyugdíjban van.

Újabb kérdést teszek fel

M. B.

(Itt közölt cikkünket — kivonatolva — a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság Modulátor című üzemi lapjának idei első számából vettük át. Szerk.)

Halló! Központ?

A nagykanizsai 1-es postahivatal emeletéről, ahol a távbeszélő-kezelők Tyeresskova brigádja dolgozik, messzire hallatszik a hang. Olyan messzire, hogy még a KISZ KB is felfigyelt rájuk, és nemrég dicsőítő oklevéllel jutalmazták munkájukat, egyúttal a Posta Kiváló Brigádja címet is elnyerték. Az érdem Pálfi József, Vastagh Károlyné, Balla Zsuzsa, Möriz Margit, Szalai Magdolna, Vajda Mária, Fekete Lászlóné, Liskai Margit brigádtagoké. Természetesen a magas elismerést nemcsak a hangjukkal, sokkal inkább mindennapi munkájukkal szolgálták meg.

Sirva távozott

Nem tréfálok, itt a hangerő ugyancsak sokat nyom a latban — fogad Polay József, a távbeszélő-osztály vezetője. Tavaly az egyik kolleginának orvosi javaslatra kellett megválnia a központtól, mert hangszálai nem bírták a megterhelést. Sirva távozott. Eppen a szüntelen beszélgetés, időnként erőteljes hallózás miatt csak 42 óras a távbeszélő-kezelők munkahete.

— És ezt az erőteljes hangot hogyan értékeli a család és a munkahelyi vezető?

— Itt a munkahelyen a tanácskozáson, brigádgüléseken mindenesetre nem a hangerő, hanem a mondanivalón van a hangsúly. A család véleményéről pedig kérdezze meg őket — dobja vissza a labdát Polay József.

A telefonközpontban hosszú asztal mellett ülnek a távbeszélő-kezelők. Kezüket szüntelenül a kulcsokon, gombokon, tárcsákon, fejükön a hallgató és kifoghatatlanul kérnek, köszönnek, hallóznak. Előttük egy mozgó jegyzetpad adja ki a bejelentőben felvett, lebonyolításra váró előjegyzéseket. Külön kezelő foglalkozik a budapesti, a zalaegerszegi hívásokkal, de a többieknek is jut munka bőven. Bár minden perc számít, rövid időre a szomszédnak kell átvennie Pálfi József brigádvezető munkáját is, hogy néhány szót válthassunk.

Szóval a hangerő? Bizony, néha otthon a család figyelmét, mert az itt eltöltött 25 év után óhatatlanul hangosabb az ember.

— És mi van a diszes oklevél mögött?

— Sok, nagyon sok munka. Tavaly például az egyik

legfontosabb mutatónk, a vonalkihasznaás, országosan is kiemelkedő volt.

— Ez mit jelent?

— Egy órából 40 percig élt a vonal, amit a kapcsolások gyorsításával lehet elérni. Mi, akik hosszú évek tapasztalataival rendelkezünk, 40–50 összeköttetést létesítünk az elfogadhatónak számító 25–26 kapcsolással szemben.

Mit eszik a bálna?

Miközben kifelé nyugodtan, udvariasan beszélünk az előfizetőkkel, a kezünk már hívja a következőt. És bármit mondanak — mert bizony előfordul a „közvetlen” stílus, — nekünk nem szabad rá reagálnunk. Pedig néha mi minden előfordul itt!

Es jönnek a példák, egymást biztatják. A legjobban a rangkorság tetszett. Mert a „kedves ügyfeleknek” nem mindegy, hogy ki jelentkezik először: a hívott vezérigazgató Pesten, vagy a hívó igazgató Kanizsán. A titkárnők hajbakapnak, s közben az idő megy — a többi várakozó rovására.

Múltkor a tudakozón a bálna eledelét után érdeklődtek — szól egy törekény asszonyka. — Még jó, ha nemelyik kezdő férj csak egyszerűbb ételrecept után tudakozódik, mert ennyi felforrósított valaki mindig tudja.

Mindenki ért mindenhez

Mivel itt nők dolgoznak, s zömében fiatalok, gyakori a születési szabadság. Hogy a kislányt pótolni tudjuk, tavaly a 20 fős kollektívából hat vette ki a gyeset — mindnyájan megtanultak a 12 munkahelyi kezelést. Ha kell, telexezünk, ha kell, táviratot másolunk, és így tovább — sóhajt egyet Pálfi. — Tavaly ezer dísz-távirat másolását vállaltuk, mert a Fáklya kollektívája alig győzte a munkát. Műszak után feljártunk hozzájuk, és csináltuk. Végül 1981-re jött ki, amit lemasoltunk.

— Ez sok?

— Egy dolgozó nyolcórás műszak alatt 150–180 dísz-táviratra képes, ki lehet számítani. Különben tavaly több mint 28 ezer érkezett a kanizsaiaknak. Névnapi, ünnepi naponta 3000–3500 síma és dísz-távirat vesztünk az ország minden pontjáról.

— A távbeszélgetések számát is tudja?

— Kanizsáról 274 ezer beszélgetés indult, 239 ezer érkezett és 92 ezer volt az átmenő — mondja fejből az osztályvezető.

Az egyéb munkákkal sem kell szegyenkeznünk — veszi át a szót Liskai Margit, aki egyúttal a KISZ-szervezet titkára is. A csónakázótónál 115 órát dolgoztunk. A nehezét, vagyis az összegyűjtött rőzsekötegek cipelését hagytuk a férjeknek, udvarlóknak, mert bizony, beszerveztük őket, ráadásul — mosolyog Margit.

Földrajztanárok

Rendszeres és nagyon meghiúsult a kapcsolatunk a csapi cigánykollegium lakóival. Anyagiilag támogatjuk őket, s az ünnepségekről sem hiányzunk. Közben az alközpontok kezelőivel is sikerült kapcsolatot teremtenünk. Köleszősen tájékozódunk egymás gondjairól, s amiben tudunk, főleg a munka során, abban segítünk. A fiatalok képzése, betanítása ugyancsak feladata a brigádnak. Mivel alig egy éve vagyok közöttük, s bár más munkakörben vagyok, szorgalmasan tömök a fejembe a 79 irány községeit, városait. Aki már tudja, kész földrajztanárok.

— És mindezt bírják a gyenge lányok, asszonyok?

— Aki bekerül a központba, előbb-utóbb megedződik. Kénytelen, mert a munka folyamatos, nem enged lazítást. De különösen mindenki szereti, mert érdekes, változatos, és ha jól csináljuk, a sikerélmény sem hiányzik. Persze, nem könnyű az összekovácsolódott jó kollektíva sem.

25 év egy hivatalnál

Hogy milyen hamar válik az élet történelemmé, ez az igazság akkor bizonyosodik meg bennünk, ha ünnepeljük a múlt élet jubileumait.

1953 előtt hivatalunk, a Budapesti 4-es, amelynek létszámába e sorok írója is tartozik, a Városház utcai épületben elhelyezett egyéb postaszervekkel együtt Főposta Felügyelőhivatal néven működött. 1953-ban, a Budapesti Postaigazgatóság mai formájában való megszervezésével alakult ki ma is érvényes feladatokról. E működésének huszonöt éves jubileumát ünnepeltük, és ebből az alkalomból a posta kitüntetésekkel jutalmazta életjáró dolgozóit. Ünnepségün-

hivatal vezetője Székelyhídi Lajos vezető-főfelügyelő volt. 1961-ben megvált hivatalunktól és jelenleg Budapest 72. vezetője. Most, az ünnepségek alkalmával a Közlekedés Kiváló Dolgozója kitüntetést kapta.

Székelyhídi Lajos után Kovács János lett a hivatalvezető. Megbízata után betege, sok-sok távolléte alatt a hivatal helyettese, az akkor még nagyon fiatal Lantos Dezsőné vette.

1973-ban, Kovács János nyugdíjba menetele után az igazgatóság Lantos Dezsőné bízta meg a hivatal vezetésével, akinek tehetségét, rátermettségét, páratlan munkabírást addigra már kormánykitüntetéssel elismerték. És most, a huszonöt éves jubileum alkalmából miniszteri dicséretben részesült.

Ünnepségünk után a szakszervezeti bizottság a hivatal vezetésével együtt baráti beszélgetésre hívta mindazokat, akik ez alatt a huszonöt év alatt megszakítás nélkül a 4-es postán dolgoztak.

Átmentünk a meghitt hangulatú szakszervezeti szobába, ahol már terített asztalok vártak bennünket mindenféle finomságokkal. Átjöttek velünk beszélgetni a hivatal gazdasági, párt- és társadalmi szervezeteinek vezetői és természetesen vendégünk, Szalai Sándor igazgatóhelyettes is.

Letagadhatatlan, hogy fátyolos szemmel ültünk le az asztalokhoz. Lantos Dezsőné hivatalvezető észrevette, és mert az elézékenyülés ellen legjobb fegyver a nevetés, a baráti beszélgetés elé tréfalózkodást iktatott be.

Mindenre emlékeztünk, hiszen formálói, alkotói voltunk az elmúlt huszonöt évnek, amely elég hosszú ahhoz, hogy visszapillantva meglegyen a történelmi távlatunk.

Es koccintottunk az elmúlt huszonöt évre, amelybe annyi minden belefért: hitünk, lendületünk, boldogulásunk, elölépésünk, tervek teljesítése és még valami nagyon fontos: a fiatalságunk.

Sírtunk, neveltünk és bizonygattunk: így van ez rendszer. És reméljük, hogy ezután is lesznek még negyedszázados évfordulók, amelyek a mai fiatalok fognak a hosszú, együtt végzett munkára és talán a mieinknél is szebb sikerekre, jobb eredményekre visszaemlékezni.

Halmi Ida

És akkor mi van?

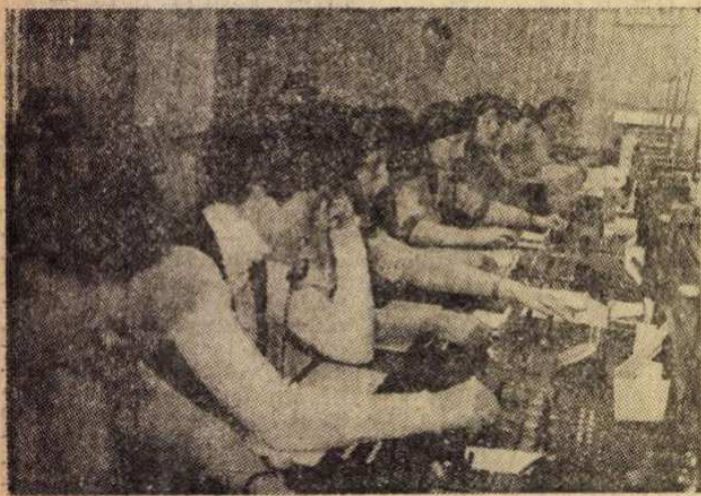
Jó néhányszor foglalkoztam már — ha nem is a Postás Dolgozóban — a posta közönségszolgálatával, megkísértem egy-egy kis történet tükrében bemutatni, milyenek is nem szabadna lennie — főként a magatartásformák tekintetében. Ezeket a rövid kis történeteket részint személyes tapasztalataim alapján, valamint több mint negyven éves szolgálati időm alatt gyűjtöttem össze, részint pedig barátaim, ismerőseim, munkatársaim (akik szintén szem- vagy fültanúi, vagy éppen szenvedő alanyai voltak egyik-másik ügynek) mesélték el nekem, hol derülve, hol dühöngve.

Megítélsem szerint nem lehet eléggé sokszor és elég nyomatékkal emlegetni, hangsúlyozni, milyen komoly, a posta jó hírnevét mennyire veszélyeztető hatása van egyes, a felekkel érintkező postás dolgozók helytelen viselkedésének, modortalan, hanyavell, szinte már a sértés határát súrolóan közömbös magatartásának. Most is egy ilyen esetet ismertetek, abban a reményben, hogy olvasása után egyeseket talán majd elgondolkodásra késztet. Mielőtt azonban hozzákezdene, nézzük meg, mit is kell közönségszolgálat alatt értenünk.

A Magyar Értelmező Kéziszótár szerint: felvilágosítás, tanácsadás, intézményes nyújtása a közönség számára. Véleményem szerint a posta közönségszolgálatának en-

nél jóval több, s többet is várnak el tőlünk igénybevevőink. A felvilágosításon felül a különféle postai szolgáltatások teljesítését, s nem is akárhogyan, hanem a gyors és hibamentes továbbítást, illetőleg kézbesítést, a rövid várakozási időket, a berendezések zavarainak gyors elhárítását (sőt ezek keletkezésének megelőzését), a postahivatalok és az utcai telefonfülkék tisztaságát, s az ilyen rövid cikkek keretében fel sem sorolható egyéb követelményeket. Mindez azonban nem elegendő, ha nem párosul hozzá a jó modor, a mindenki által megkívánt udvariasság. Persze, azt sem akarom állítani, hogy csupán jó modorral, üres udvariassággal ellensúlyozni lehetne pl. az össze-vissza irányítás folytán megromlott tartalmú csomag okozta bosszúságot vagy kárt. Ez hiába tanúsít pl. a tudakozó kezelője kifogástalan, előzékeny magatartást az érdekelt féllel szemben, ha az adott információ helytelen; a szolgáltatás éppen úgy rossz, mint rossz, mintha pontos felvilágosítást nyújtott volna, csak éppen sértő hangnemen.

Tapasztalatból tudjuk, hogy a posta elleni kifogások eléggé arányosan megoszlának a szolgáltatás és a magatartás hibái között. A szolgáltatási hibák szervezési, intézkedéssel, szakképzéssel, fokozott ellenőrzéssel szüntethetők meg, a helytelen magatartás ellen viszont ál-

Egy év után újra ünnepeltek

Egy év eltelté után, amikor a Szocialista Munka Hivatala kitüntetést vehettek át Szombathely 1 megyei postahivatal dolgozói, ismét ünnepségre gyűltek április végén. Ez alkalommal Kerkovics István, a Soproni Postaigazgatóság vezetője a Kiváló Hivatal oklevelet nyújtotta át Péntek Kálmán hivatalvezetőnek. A hivatal dolgozói 1977-ben is azon fáradoztak, hogy a postai szolgáltatásokat igénybe vevő felek ne vegyék észre gondjaikat. Ez például összefogással, egymás segítségével sikerült. Ezenkívül május 1-től szeptember 30-ig 23 szakképzett dolgozót biztosítottak a balatoni csúsforgalom zökkenőmentes lebonyolításához.

Kerkovics István ünnepi beszédében is ezt hangsúlyozta többek között, amikor rámutatott arra, hogy Szombathely 1 dolgozói — nehézségek mellett —, milyen nagy mértékben segítettek az igazgatóság tervei teljesítését, és részt vállaltak a Magyar Posta országos gondjainak megoldásában.

Dr. Ágoston Ottó, az MSZMP Vas megyei Bizott-

sága Gazdaságpolitikai osztályának vezetője azt hangsúlyozta, hogy Szombathely város dolgozói büszkéik lehetnek a postásokra, hiszen az igazgatóság területén kitüntetett 8 hivatal közül 2 szombathelyi: Szombathely 1 és Szombathely 2. Igaz, munkájukat nemcsak szívvel-leléllel végzik, hanem szak tudással is.

A hivatal szocialista brigádjai közül a Szabadság és a Radnóti arany, a Savaria és a Dózsa ezüst, a Barátság pedig bronzjelvényes kitüntetést vehettek át. 18 dolgozó kapta meg a Kiváló Dolgozó kitüntetést és 72-en kaptak ezenkívül pénzjutalmat.

Szombathely 1 postahivatal dolgozóival együtt ünnepeltek azoknak a szombathelyi és közönségi kishivataloknak a dolgozói is, akik 1977-ben eredményes munkájuk révén ezt kiérdemelték. Salkócskút postahivatal a Kiváló Kishivatal kitüntetésben részesült. A korábban kiérdemelt Szakma Ifjú Mestere kitüntetést is most vehette át Dallos Anna és Komlós Zsuzsanna.

Kiss Antal

Nyugdíjasok kirándulása Pécsre

A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság Szakszervezeti Tanácsa nyugdíjas-kirándulást szervezett május 27-én több mint 130 résztvevővel. Ragyogó reggel 3 panorámás busszal indultunk. Leikes örömmel üdvözölték egymást a régen látott kollégák.

Megérkezésünk után a szakszervezeti tanács ebédel látta vendégül a kirándulókat, majd a Misina-tetőn levő tv-toronyhoz látogattunk, s a táj szépségében gyönyörködtünk. Utóközben megálltunk az igazgatóság Pécs-Mecsekben levő pihenőjénél. A meghitt környezet valamennyiünknek nagyon tetszett. Visszatérve a város-

ba megtekintettük a székes-egyházat, majd a még rendelkezésre álló rövid idő alatt meglátogattuk a Szechenyi téren levő dűsmit.

Az idős emberek, akiknek a kirándulást szerveztük, tegnap még munkatársaink voltak. Sokuknak már az is megrázkódtatást okozott, hogy otthon töltik napjaikat. Éreztetni igyekeztünk ily módon is velük, hogy közénk tartoznak, nem szakadtak el, törődünk gondjaikkal, ha kell segítjük őket, számíthatunk élettapasztalataikra, egyszóval közösségünk számára mindig fontosak maradnak.

Arany-Tóth Zoltánné

Tanos Lászlóné titkár piros oklevelet és jutalomdíjra szóló beutalót ad át Mészáros Ödönnek (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság)

Négy évtized a posta és a postások szolgálatában

Pesterzsébet fejlődő városrész. Kertes házak és új lakótelepek váltják itt egymást. Tóth Áron egyesített kézbesítőnek mindkettőből jutott. Pontosan tíz kilométer és 300 méter a kézbesítő-

járása. Családtagnak tekintik a 21-es kézbesítőkörzetben, ahol huszonnyolc éve hordja a leveleket, pénzküldeményeket, újságokat. Hatalmas táskájával és kismotorjával indul útjára Pesterzsébet 1. postahivatalából.

— Úgy becsülnék, ahogyan kiszolgálom a feleket. En pedig a küldeményeket személyesen adom át, nem dobom be a postafiókába. Igaz, ez többletmunkát jelent nekem, de szívesen csinálom — mondja Tóth Áron.

— Mióta postás?
— 1940. óta dolgozom a postánál. A Verseny utcai 741-es postahivatalban kezdtem, mint kézbesítő. Másfél év múlva 40 évi szolgálat után nyugdíjba megyek.

— Erdemes volt hűségnek lenni?

— Igen. Megbecsültek a postánál. Kézbesítő munkakörben nagyobb rang nincs, mint az enyém. Vezető-főkezelő vagyok. Kétszer kaptam Kiváló Dolgozó kitüntetést. Korábban megkaptam a Szakszervezeti munkáért ezüst, most pedig május 1. ünnepé alkalmából az arany fokozatot. Kiváló Társadalmi Munkáért kitüntetést a Budapesti Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsától kaptam. Mint az Egyetértés szocialista brigád alapító tagja sok elismerésben volt brigádommal együtt részem. De fizetésem is kifejezi megbecsülésemet.

— Régi közösségi ember. Mit tett az eltelt évtizedek alatt?

— Szakszervezeti bizalmi-nak 1947-ben választottak. Sok éven át vezetőségi tag, bér- és termelésfelelős voltam. Tizenhét éve vagyok szakszervezeti titkár, ez a pártmunkám.

— Mit jelent Önnek a szakszervezeti munka?

— Jó szívvel végzett szolgálatot dolgozó társaimért. Boldog vagyok, hogy a közösséget dolgozhatok. Szeretem, és úgy érzem, becsülettel látom el ezt a tisztséget.

— Segítik a munkáját?

— Igen sok segítséget kapunk az igazgatóság szakszervezeti tanácsától sőt szakszervezetünk központjától is. Jogos kéréseinkhez mindig támogatást nyújtanak. De itt a vezetőségben is igen jó az együttműködés. Szakszervezeti bizottságunk kilenc tagú. Vezetőbizalmink Dévai Sándor, akinek irányításával hét bizalmi látja el nagy lelkiismeretességgel feladatát. A jó kollektív munkának köszönhetjük, hogy közös erővel sikeresen megoldjuk a szakszervezeti munkát. A hivatal pártszervezetével és gazdasági vezetésével gyümölcsöző az együttműködés. Büszke vagyok arra, hogy a hivatalban százszázalékos a szerve-zettség. Hét brigádunk közül öt szocialista. Mióta itt dolgozom, négyszer tüntették ki a hivatalt Kiváló címmel. Büszke vagyok fiataljainkra, akik becsülettel dolgoznak és emellett sportolnak, szép eredményeket érnek el.

— Hogyan fogadta kitüntetését?

— Nagy meglepetést, örömet okozott. Nem számítottam arra, hogy ilyen nagy megbecsülésben lesz részem. Igen jól esett, hogy munkatársaim velem együtt örültek, nem győztem fogadni a gratulációkat.

Képzelteti, otthon, a csalá-ládomnak is milyen boldogságot jelentett ez a kitüntetés.

Feleségem is postás, hirlapkezelő itt Pesterzsébeten, egy hivatalhoz tartozunk. Két gyermeket nevelünk fel. Imre fiam öt szak-mát tanult, azt hittük vasas lesz, de ő a gépkocsivezetést választotta. A Lóttó Áruház dolgozója. Lányom, Erzsike most végzi a Ruháipari Szak-középiskola harmadik osztá-lyát. Örömmel van a gyer-mekeinkben, rendes emberek

lettek. Fiam már nő, jól vá-lasztott, derék feleség; sőt már kis unokánk is van. Itt élünk Pesterzsébeten, saját családi házukban.

— Elégedett ember?

— Szeretem a munkámat és a hivatali közösséget. Ke-reseimből mindig gondos-kodni tudtam családomról. Boldog, kiegyensúlyozott az életem.

— Szeretek kertészkedni. Sok szép virágom és gyü-mölcsfám van. Ezeket ápol-gatom. Minden szabad idő-met a kertben töltöm. Fiam, amíg legény volt, minden ke-resetét haza adta. Ezt fél-re-tettük és vettünk egy Zsigu-li személygépkocsit, ezzel já-runk a családdal kirándulni, országjárásra. Külföldön koc-sival még nem voltunk, de én egyenlőre kétszer voltam szakszervezeti csereüdülté-sen Oslországban. Postás delegációval Jugoszláviában is jártam. Idén nagy ese-mény az életünkben, hogy a feleségemmel első alkalom-mal együtt üdülünk Hévízen, augusztusban, az új Postás üdülőben. Tudja, reumás be-tég vagyok, ez foglalkozási ártalom, jól fog tenni majd a gyógyviz.

Beszélgetésünkhez csatlakozott Lőrincz Lászlóné, a pártszervezet titkára és Imre Gábor hivatalvezető:

— Húsz éve dolgozom együtt Tóth Áronnal, akkor a szakszervezeti vezetőség-ben kezdtük közösségi mun-kánkat. A barátság sokat se-gít a mindennapi gondok megoldásában. Még ha sza-badságon van, akkor is mind-annyiunknak nagyon hiány-zik. Hezen tudjuk elkép-zelni, hogy jövőre nyugdíjba megy, és nem képviseli to-vább a tagságot a szakszer-vezeti munkában. Becsüljük, szeretjük őt az itt eltöltött több évtizedes becsületes munkájáért, emberségéért — mondta Lőrincz Lászlóné.

— Megérdemelten kapott kitüntetést Tóth Áron kézbe-sítő, szakszervezetünk titká-ra — veszi át a szót Imre Gá-bor hivatalvezető. — Vala-mennyien úgy örültünk mun-kája elismerésének, mintha mi kaptuk volna. Mindig a hivatal, az összes dolgozó ér-dekeit tartja szem előtt, ha dönteni kell. Fáradhatatlan, mind a közösségi, mind a szakmai munkájában.

Bokros Erzsébet

A Vöröskereszt segítségével

Elsősegélynyújtást tanulnak

Másoknak is ajánlják

„... Gyakran előfordul, hogy tétlen tanúi vagyunk a bekövetkező baleseteknek. Nem tudunk segíteni, holott az esetleges gyors és szak-szerű beavatkozás életet menthet. Ezért brigádunk elhatározta, hogy a gyors segítségnyújtás elsajátítása végett a Vöröskereszt segit-ségével elsősegélynyújtó tan-folyamon vesz részt.”

A passzist a Számítás-technikai és Szervezési In-tézet gépes előkészítő osz-tályán dolgozó Egyetértés szocialista kollektíva felhí-vásából idéztük. A Posta Ki-váló Szocialista Brigádja címmel kitüntetett, 1966-ban alakult közösségben tizenegy asszony és lány tevékenykedik, többségük 8–10 eszten-deje már.

A hatalmas, de barátságos teremben dolgozó nők tüne-ményes gyorsasággal ütik be a nemrég kapott modern gé-pek billentyűin az utalvá-nyok, táviratok, hazai és nemzetközi telepek, telefon-számlák s a még sok egyéb postai dokumentumok ada-tait.

— Mi nem lazálhatunk, teljesítményben dolgozunk — világosítanak fel később az éppen üres osztályvezetői szobában kérésre össze-gyűlt Egyetértés „képviselői”: Csapó Márta brigád-vezető, Barna Ferencné, Zsi-ga Józsefné, Széll Lászlóné, Dömötör Zsuzsanna, Kőfal-vi Edit, Burján Ferencné, akik Gyetván Árnádné, Ka-rádi Sándorné, Zuckermann Ernőné és Barna Lajosné helyett is „nyilatkoznak”. El-mondják, hogy az évi gaz-dasági felajánlásukat a minden szempontból korsze-rűbb, új, de a réginek jóval körülményesebb mágneses kazettás adatrögzítő gépek kezelésének minél előbbi el-sajátítására alapozták. Erre azért is nagy szükség volt, mivel az intézet tavaly ösz-szel meglehetősen lemaradt az MNB-utalványok feldol-gozásában. Hogy behozzák, az Egyetértés brigád például egymillió tételt vállalt pluszként, ami bizony, egy darabig a napi munka-idő megtoldását kívánta.

A kollektíva — amelyről Csapó Márta nevére meg-

jegyzik, hogy máskor bezzeg nem ilyen elfogódott — ez után vezetőjének adja át a szót:

— Mi nem csupán a ne-vünkbe foglalt egyetértésre, de a segítségnyújtásra is tö-rekszünk, és nem csak a szűkebb közösségben. Ezért vállalkozunk évről évre, hogy a kerületben magányosan élő időseket meglátogatjuk, be-vásárolunk nekik, elvégez-zük az apróbb háztartási munkákat. Noha elsősorban nem is munkát — néhány jó szót, törődést igényelnek. A vöröskeresztes tanfolyam elvégzésének ötlete egy biz-tonságttechnikai értekezleten vetődött fel. De, hogy mind-egyikünk — sőt, példánk nyomán más brigád is — csatlakozott hozzá, a segíté-niakarásból adódott. Egyéb-ként az évente kétszer szer-vezett vérédonóra is rend-szeresen jelentkezik egyi-ünk-másikunk.

A 11 tag közül 7 kiváló dolgozó. S, hogy másoknál kívül magukon is „segité-

nek”, bizonyítja: ez évben ketten fejezték be a posta-forgalmi szakközépiskolát, egy végezte el a segédírszi tanfolyamot, és szintén egy az általános iskola VII–VIII. osztályát. Kül- és bel-politikai tájékozódásukat ezenkívül egy másik brigád-ból meghívott KISZ-propa-gandista frissít fel az idő-ről időre tartott „fejta-gító-kon”.

Jóllehet ápolt, fiatalos megjelenésük rácsafol koruk-ra, a tagoknak több mint a fele 30 éven felüli, s nyol-can közülük családostok. Lei-kesevésüket, tenniakarásu-

kat azonban sem az ével-múlása, sem az otthoni kö-telességek nem koptatják: nem titkolt céljuk, hogy még ebben a tervidőszakban a Közlekedés, Posta és Tá-vaközlés Kiváló Brigádja cí-met szeretnék megpályázni. Ennek feltételeiről a beszél-getésen szintén részt vevő Harasztovics Lászlóné mun-kaverseny-előadó tájékoztat, megjegyezve, hogy köny-nyűnek aztán nem könnyűek a feltételek.

A kérdésre: hogyan futja e nagy figyelmet, pontossá-got, gyorsaságot követelő, teljesítményre alapozott munka mellett a sok egyéb más kötelezettség ellátására is, azt felelik: azt is szer-e-tik, amit muszáj és azt is, amit nem muszáj. S nevetve mesélik: Zsigáné például annyira ragaszkodik munká-jához, az összeszközött tár-sasághoz, hogy első terhes-ségét végigdolgozta.

De, mert az idő nagyon szalad, a munka pedig ma

is sok, lassacskán elbúcsú-zunk.

Mire néhány perc múlva kilépek a szobából, már va-lamennyien „zongoráznak” a nagyeremben. Elbámsz-kodva egy darabig a kívül-állónak búvészmutatvány-nak is beillő sebségben, az jut eszembe, amit a brigád-munka értelméről feltett kérdésre válaszoltak:

„Egy szervezett közösség-ben senki sem engedheti meg magának a lazítást, mert ezzel mindenki telje-sítményét rontja. És ez kö-telez.”

— simon —

A jőnevű senki

A „néger” szónak az irodal-mi tolvajnyelvben átvitt értel-me van. Nem a fekete bőrű embert nevezik így hanem azt, aki ilyen vagy olyan okból il-legális, azaz „fekete” munkára kényszerül. Titokban írhat, nem használhatja valódi ne-vét. Dumas, a Monte Cristo regényírója szerzője, azért al-kalmazott bedolgozó „négere-keket” — akik számára idejében szállították az esedékes re-gényfolytatásokat — mert nép-szerűsége révén annyi volt a megrendelése, hogy nem győ-zte volna szusszal.

Századunkban a „néger” korintézménnyé vált. Magyar-országban a fasizmus idején 1938. és 1945. között rendeleti úton tiltották ki származási kategória alapján tehetséges-e-keket a filmművészetből, az iro-dalomból, s arra kényszeríték, hogy megélhetésüket más neve alatt publikálják. Az ötvenes években az Egye-sült Államokban a „néger” azért vált „négerre”, mert a maccartysmus boszorkányül-dözése feketelistára tette azo-kat az alkotókat, akik embe-rek maradtak az embertelen-ségben, s nem hunyázkodtak meg megtagadva múltjukat, kiszolgáltattva hajdani elvtár-saikat, bajtársaikat a tömeg-hisztéria idején.

Martin Ritt 1976-ban forga-tott amerikai filmje, A jőnevű senki ezeket az időkét idézi. Központi figurája egy ilyen „négerkelet” vállalkozó ügveskedő „tündöklésének” és emberi felemelkedését jelző „bukásá-nak” tragikomikus története. Az eseten antihős: Howard Prince egyetlen képessége, hogy a neve „feddhetetlen”.

Abel Péter

Kiváló Kishivatal Pitvaroson

A szocialista munkaver-seny-mozgalomnak hagyó-mányai vannak hivatalunk-nál. 5 éve vettem át az ak-kori helyettes Kiváló Kishi-vatal címmel kitüntetett Pit-varos postahivatal vezetését. A hivatal valamennyi tag-ját magába tömörítő Petőfi Sándor szocialista brigád 1969-ben alakult.

A szocialista munkaver-seny három formájában, a Kiváló Kishivatal, a Szocia-lista Brigád, címért és az egyéni ifjúsági versenyben vettünk részt. Megható nap volt, amikor május 5-én ti-zenegyedik alkalommal ren-deztük meg Kiváló Kishi-vatal ünnepségünket. Megje-lentek az igazgatóság a szakszervezeti tanács és a jsz., valamint a községi ta-nács és pártbizottság képví-selői is.

Az eredményekről elhang-zott tájékoztatóból most csak pár számadatot ragadok ki: a hivatal bevételét 105,7 százalékra teljesítettük. Az értékesített hírlap-darab-szám 5,8 százalékkal emel-kedett. Napilapeladásunk 18 173-ról 23 304-re (128,2%) emelkedett, az eladott képes-lapok értéke pedig 10 340 for-intról 12 455 forintra (120,4%) nőtt. Kiadatlan sza-badság és szolgálatzűnetel-tetés nem volt, a minőségi előírásokat betartottuk.

Örömmel tetézte, hogy a Kiváló Kishivatal cím mel-lett brigádunk ismét az Ezüstkoszorús Erigadérem tulajdonosa lett.

Tóth László

landó nevelőmunkával kell küzdenünk.

Nos, a szándékaltalanul kissé hosszabba sikerült bevezet-és után „lássuk végre a medvét”!

A színhely az egyik dunán-túli városunk környékén levő postahivatal felvételi helyisége, úgy 15 óra körül. Kint ronda, nyúlós, őszi idő van, a csöndes, sűrű eső haj-nal óta veri az ablakokat. Bent az időnek megfelelő ál-mosító homály, csend és una-lom uralkodik. Az untató nyugalmat csupán egy kö-zépkorú, testes férfi zavarja meg néha; szuszogva, idege-sen járkál föl s alá a helyi-ségben, s időnként megáll az egyik ablak előtt. Újjai ilyen-kor türelmetlenül indulókat dobognak az üvegen, ame-lyen át a kilátás éppen egy ázott, sovány macskára nyí-lik. A cirrós óvatosan kerü-lgeti a pocsolókat, befelé igyekezve, hogy minél előbb fedél alá jusson. Szándéka szöges ellentétben áll a férfi szándékával, minthogy ez utóbbinak éppen az az egyet-len vágya, hogy a legrovi-debb időn belül kikerülhes-sen ugyanezen fedél alól. Úgy

látjuk azonban, hogy szán-déka végrehajtásának „ob-jektív akadálya” van. Amint ugyanis később kiderül, már jó két órája bejelentett egy távoljárás beszélgetést a mint-egy 20–25 km-re fekvő hely-ségbe, és még sehol sem-mi. Pedig a malacokat is meg kellene lassan etetni otthon, és az erélyes feleség is bizo-nyára azt gondolja, hogy drá-galátos férjura a postahiva-tal helyett a kocsmahivatal-ban mulatja a drága időt. Lehet, hogy éppen ez utóbbi feltevés lehetőségének hatá-sára hagyja ott a férfi az ab-lakot, és lép (láthatóan ide-ges hangulatban) a nyilvános állomás kezelőjének munka-helyébe:

— Hát kedves kisasszony! Árulja már el, meddig kell még lopnom itt a napot? Ennyi idő alatt gyalog is oda-érhettem volna, ha egy kicsit igyekszem...

Az ablak mögött békésen üldögélő, ábrándozásaiban ilyen váratlanul megzavart ifjú szakértőnő végteleen fö-lénnel méri végig a köpcös ügyfelet, majd a szemle-eredményeként (arcán egy gúnyos fintorral) megkérdi:

— Tényleg? Ezzel a pocak-kal? — majd amikor látja, hogy a férfi feje lila színben kezd pompázni, hozzáteszi: — Mit van úgy oda? Jelen-tette volna be előbb! Azt hi-szi, csak magára várunk?

A hányaveti kioktatás hal-latán az amúgy is dühös em-ber még jobban „begurul”, s szinte feldöklik a méregtől: — Kikérem magamnak!... Mégis csak hallatlan, hogy a postán így beszélnek az em-berrel! Vegye tudomásul, hogy panaszt fogok tenni a...

Mire a kezelő — meg sem várva, hogy kinél szándéko-zik a felháborodott „kedves ügyfél” panaszkodni —, az-zal a felsőbbrendűségi érzet-tel, amit egyes, a pulton be-lül álló dolgozók tulajdoní-tanak maguknak a pulton kí-vül rekedtekkel szemben: — Ne tessék mondani! És akkor mivan?...

Csakugyan — ötlék fel ön-kéntelenül is az emberben, amikor úgy látja, hogy a ha-sonló magatartásformák val-lahogy nem akaródnak csökkenni —, csakugyan: „Es akkor mi van?” Egyébként megmondom: Az ilyen jel-legű panaszok száma a posta-szervek és a közönséggel köz-vetlenül kapcsolatban álló postás dolgozók számára vi-szonyítva nem meglepően-tően nagy. Sajnos, a sértett ügyfelek és a környezetük-ben élők hajlamosak arra, hogy ennek alapján ítéljék meg azokat a postásokat is, akiknek helyes magatartását természetesen tekintik. És ezt a szemléletet csak mi vál-tozathatjuk meg — szívós nevelőmunkával.

Mányoki Endre

Hol tart, hogyan fejlődik a postai szakoktatás?

Az ipar egyik legdinamikusabb fejlődő ágazata a hírközlés. A Magyar Postával szemben is egyre inkább nőnek a követelmények. Ugyanakkor hazánkban a hírközlési szolgáltatás fejlődése elmaradt az igényektől. A népgazdaság fejlesztésének korábbi szakaszában fontosabb területekre kellett koncentrálni az anyagi erőket. Most már azonban egyre sürgetőbben jelentkezik az igény a korszerű postai szolgáltatásokra.

A nagyobb ütemű fejlesztés a IV. ötéves tervben kezdődött a folytatódik az V. ötéves tervidőszakban. A jelentősebb beruházási keret célirányosan kellett felhasználni, azokon a területeken kellett befektetni, melyeken a legsürgősebb volt az előrehaladás. Ezek voltak a televízió, rádió és távírószolgálat. Most van napirenden a távbeszélőszolgálat és a postaforgalom technikai fejlesztése, korszerűsítése. Ezek a területek — ez főleg a telefonhelyzetre vonatkozik — néhány év alatt megoldani a problémákat nem lehet, ehhez hosszabb időszak kell.

A fejlődés azonban nemcsak technika kérdése. Ahogyan régen mondták: a technikát meg kell lovagolni. Ehhez pedig szakemberek kellenek, akik „életre keltik” a gépeket. Milyen a szakemberképzés? Hogyan gondoskodnak képzésük-ről, továbbképzésük-ről? — erről beszélgettünk Juhari Istvánnal, a Postavezérigazgatóság Oktatási ügyosztályának vezetőjével. A témát az is időszívé teszi, hogy szakszervezetünk elnöksége a közelmúltban foglalkozott a szakoktatás helyzetével, időszerű kérdéseivel.

— Korszerűsödnie kell a posta minden ágának, olyan szintre kell eljutnunk, amit a népgazdaság elvár tőlünk. Ez részben már megtörtént, részben folyamatban van. Párhuzamosan a fejlődéssel — és ez a további előrehaladás feltétele is — megváltozik létszámunk összetétele. Mert például a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóságon a korszerűsítés után csökkent a szakember-szükséglet, viszont nőtt az igény a kvalifikáltabb szakemberek iránt. Ezen a területen gondjaink nincsenek. A távbeszélőszolgálatnál nagy előrelépést jelent a crossbar központok felszerelése, ami ugyanakkor korszerűsíti szolgáltatásainkat. Ez is igényesebb szakutadást követel. Jelentős gondjaink vannak — a legjelentősebbek — a kábelhálózattal, nehéz a kábelbeszerzés is, de még nehezebb a munkások biztosítása. Nehéz munka, nem jönnek ide.

— A postaforgalom gépesítése is halad. Megvettük a japán Toshiba cég levélküldeményeket irányító és feldolgozó gépsorát, egyre szaporodnak a kisgépek, melyek segítik, gyorsítják a postaforgalom munkáját. A gépek „felátörése” erre a területre azt a betetőzést adja, hogy segítsük itt is a műszaki szemlélet kialakulását, a dolgozókat ilyen irányba képezzük.

— Az oktatás azért van, hogy a káderutánpótlást, a munkaerő-biztosítást segítse. Az oktatási ügyosztálytól azt várják, hogy ismerjük a fejlesztés irányát, és ehhez kapcsoljuk az oktatási igényeket. A Toshiba gépsor beállításával nagyon korszerű levélfeldolgozási rendszerünk lesz. De csak megfelelően felkészített személyzettel. Erről nekünk kell gondoskodnunk. Nyolc évvel ezelőtt egy KNEB-vizsgát megállapította, hogy a postaforgalom gépesítettége mindössze 2 százalék. Azóta sokat léptünk előre, de még mindig csak az alapokat rakjuk le.

Mi a legfontosabb szempont az oktatásban?

— Az, hogy az alapképzésnél a hangsúly az iskolai képzésen van. A műszak területén ez nagyjából eddig is így volt, a postaforgalomban azonban a tanfolyami rendszer volt elő-

térben. Az iskolahálózatban nagy a fejlődés. A posta számára rendkívül jelentős, hogy megindult a felsőfokú képzés a győri főiskolán, vezetékes, vezetékek nélküli és postaiüzemi szakon. Legtöbb hallgatója (nappalin 122, levelezőn 168) a postaiüzemi szaknak van, ugyanis a forgalom területén a legnagyobb a felsőfokú végzettségű szakemberek hiánya. A sikeres felvételi vizsgát háromhónapos intenzív tanfolyammal segítjük, melyen évente 60-an vesznek részt. Az első végzősök két évvel ezelőtt kerültek ki a főiskoláról. Sajnos, nem mindenütt problémamentes a fogadtatásuk. Szakmai feltételek hiányából, a vezetői beosztás feltételeiből ered, hogy olyan munkakörbe helyezik az üzem-mérnököket, melyekhez nem szükséges a felsőfokú végzettség, ezért nem is tudják hasznosítani tudásukat.

— A vezetékes távközléstechnikai szakon összesen 196-an, a vezetékek nélküli szakon pedig 147-en tanulnak. Az igényeknek megfelelően a következő tanévben 40-ről 20-ra csökkentik a beiskolázási létszámot a vezetékek nélküli szakon, a vezetékesen pedig ellenkezőleg, 40-re emelik.

Hogyan alakult a felsőfokú végzettségűek aránya?

— 1972-ben volt a posta a mélypontján, 100 dolgozóból 2,1 volt a felsőfokú végzettségű. Az 1968-ban kialakult szemlélet következménye volt ez: a termelésre összpontosítani, s háttérbe szorult az elméleti képzés. Pár évvel ezelőtt 8—10 egyetemistát végzettségű jött a postához. 1978-ban 130—140-nel számolunk! Természetesen így most már a felsőfokú végzettségűek aránya is változott, számuk csaknem megduplázódott. Jogos az az igény, hogy akik különböző egyetemeken (jogi, közgazdasági) jönnek és végzettségüknek megfelelő beosztásban dolgoznak, ne kelljen elvezetniük a tisztai tanfolyamot.

Jelentős fejlődés következett be a középfokú képzésben.

— A középfokú szakkaderek utánpótlási bázisai a postaforgalmi és a távközlési szakközépiskolák. Műszaki szakközépiskola tíz évvel ezelőtt csak a Puskás Tivadar volt, ma 7 van, postaforgalmi pedig egyről 15-re emelkedett. Juhari elvtárs szobájának falán térkép van, kis lámpák jelölik a különböző oktatási intézményeket. Legtöbb a szakközépiskola, pedig a legújabb háromnak még nincs is lámpája.

— 23 ezer középiskolai végzettségű dolgozónk van. Persze, megosztásuk nem egyenletes. A műszak koncentráltabb, könnyebb az utánpótlás biztosítása. A postaforgalom behálózta az országot, nagyon szétszórta. Ma még az utcáról kell felvennünk az utánpótlás kényszerűt. Célnak az, hogy megfordítsuk az arányt, s a középkaderek kétharmada a szakközépiskolából kerüljön ki. Az iskolák számát növelni már nem akarjuk, hanem több osztályt indítunk — a szükségesnek megfelelően — és feltétlenül növelni akarjuk a levelező hallgatók számát. A középkaderek alkotják a postaforgalom gerincét, tehát nagyon fontos, hogy a szakképzettek arányát javítsuk. A postaforgalmi szakközépiskoláknak idén 94 osztályuk volt (nappali, levelező, esti tagozaton), 3000 hallgatóval. Ebben még nem szerepel az ősszel induló fonyódi, baja és dombóvári iskola. A múlt évben 560 tanuló végzett. Ebből 100-an levelező, illetve esti tagozaton szereztek érettséget, középfokú postai szak-képzettségüket. A posta igénye az utánpótlás biztosítására évi 1700—1800 fő lenne. 1983—84-ben — amikor mindegyik vidéki szakközépiskolában lesz végzős osztály — tudjuk elérni azt a célt, hogy az iskolák biztosítsák a középfokú szakemberek utánpótlásának kétharmadát.

— Új tantervtervezetek készültek szakközépiskoláink részére, ezeket a műszaki iskolákban 1978-ban, a postaforgalmi iskolákban 1979-től vezették be. Húsz év tapasztalatait használtuk fel. A szakoktatás hatékonyságának növelésére a bázisüzemek az iskolákkal együttműködési szerződést kötnek, erre vezérigazgatói utasítás is van. A bázisüzemek az iskolákat segítik, a tanulókkal tanulmányi szerződést kötnek, társadalmi ösztöndíjakat fizetnek.

— Rendelet intézkedik arról, hogy a távközlési szakközépiskolákban olyan szakoktatást kell biztosítani, hogy a megfelelő szintű iskolai képzettség mellett szakmunkás-képesítést nyújtson, továbbá előkészítse a tanulókat a felsőfokú tanulásra. 1978 szeptemberében kell megkezdeni az ilyen irányú képzést a nappali tagozaton a vezetékes távközléstechnikai műszerész és vezetékek nélküli távközléstechnikai műszerész szakmákban.

— A továbbtanulásra ösztönöz az évente megrendezett szakmai tanulmányi verseny. Lehetőség nyílik így a kiemelkedő tehetségu tanuló felkutatására, továbbtanulásuk segítésére. Az első öt helyezett felvételre vizsga nélkül kerülhet be a győri főiskolára. Távközléstechnikai szakon is tervezük e versenyt.

— A posta a szakközépiskolai hálózat bővítése mellett kapcsolódik a gimnáziumi fakultációs oktatásba is. 1976-ban vezették be a telexkezelői fakultációt, 16 gimnáziumban több mint 300-an tanulják. Telexkezelői bizonyítványt s egyben postai szakképzettséget is szereznek. Az Oktatási Minisztérium elfogadta fakultációt, mint a postaforgalmi képzés, mely postaforgalmi segédtiszt szakképzettséget is nyújt. Tervezzük az interurbán-kezelői fakultáció bevezetését is. A fakultáció előnye az, hogy az állami iskolai képzés épül, a képzési idő rövidebb, és ha nincs rá igény, meg is szűnhet.

— A középfokú képzéshez tartozik a technikumok is. A posta területén vezetékes távközlési és vezetékek nélküli távközlési szakon szerezhető meg. Az előbbin tavaly és az idén 149-en, az utóbbin pedig 86-an szereztek technikus oklevelet.

Hogyan törődnek a tartósan távol levő dolgozókkal?

— Az oktatási ügyosztály úgy kezeli a tartósan távol levő dolgozókat, mint az aktív dolgozókat. Sőt, a gyermekgondozási segélyen levőket különösen segítjük, hogy otthonlétük idejét tanulásra is fordíthassák. Jelenleg négyezren vannak gyese. A szakszervezet kezdeményezése volt, hogy vonjuk be őket a szakképzésbe, megvalloim ösztönt, eleinte berzenkedtem, nemigen hittem a sikerben, de most már látom, milyen igazuk volt, és mennyire hasznos a három év alatt nyújtott tanulási lehetőség a postának is, az egyéneknek is. Sokan élnek a lehetőséggel. A sorkatonák között is vannak olyanok, akik katonai idejük alatt tudnak tanulni. A tanulást egyben kapocs is az egyén és a posta között, a megszerzett szaktudás pedig biztosítja arra, hogy távol levő dolgozónk visszajön hozzánk dolgozni.

— Jól beváltak a szakközépiskolák nagyhivatalokhoz kihelyezett tagozatai, a dolgozók szívesen veszik, hogy az iskolakezdés alkalmazzuk munkakezdésük és helyben tanulhatnak. Igény lenne a rendszer bővítésére, ennek azonban háttérbe szorult az, hogy az iskolák tanterületének vállalási lehetősége véges, másrészt pedig az, hogy csak nagyhivatalok tudják a szükséges létszámot biztosítani. Mindenestre a meglévő és jól működő kihelyezett iskolák is jelentős hasznot nyújtanak a postának, dolgozóinknak.

— A felső- és középkaderek iskolai képzése mellett még mindig nem elhanyagolható az alapszint. Hogyan alakult a

nyolc általános iskolát be nem fejezettek száma?

— Hat évvel ezelőtti mintegy 12 ezren voltak ilyenek. A szakszervezettel együtt végzett sok munka, erőfeszítés van abban, hogy ez a szám ma már 6500. Esetenként 300—400-an fejezik be az általános iskolát, a fiatalabb korosztályokból is. A statisztikát az is javítja, hogy sok olyan dolgozónk érte el a nyugdíjkorhatárt, akik hat elemi végzeték. Főleg azért ösztönözzük fiataljainkat a hiányzó osztályok elvégzésére, hogy utána megnyíljon az út számukra a szakmászerszere.

A szakmunkásképzés megfelelő utánpótlást biztosít-e?

— A postának jelenleg 633 szakmunkástanulója van. Ebből a két fő profilban, a hálózatszerelőknél vannak 260-an, a távközléstechnikai műszerész-képző iskolákban pedig 173-en. Legnagyobb gondot a hálózatszerelők beiskolázása jelent. Tavaly a műszerész-tanulók száma is csökkent. A vezetés minden lehető megtesz annak érdekében, hogy a fiatalok között, az iskolákban minél több fiatalat megnyerjünk a postai szakmának.

Szó van néhány munkakör szakmáztatásáról. Jelentős réteget érintene.

— Műm rendelet ad lehetőséget arra, hogy ágazaton belül egyes munkaköröket szakmáztassunk. A postánál azoknak a munkaköröknek a szakmáztatása célszerű, melyeket bonyolult betanított munkának, illetve egyszerű szakmunkának minősít a kollektív szerződés. A KPM irányelvei alapján három műszaki (kábelépítés, kábelbeszerelés, föld feletti hálózatepítés és szerelés) és egy forgalmi (kézbesítés) munkakör, illetve munkakörössorot szakmáztatás javasoltuk a KPM-nek, ki dolgoztuk a szakmai szinteket; miniszteri jóváhagyásra várnak.

Ehhez a témához kapcsolódik a szakszervezet javaslata egyes postai munkakörök elnevezésének felülvizsgálatára, esetleges változtatásra vagy megszüntetésre.

— A postánál a munkakörök elnevezése nagyon régi, valóban lépett kell tartani a fejlődéssel, alkalmazkodni kell a jelen követelményeihez. Hamarosan megindítjuk a felülvizsgálatot, de nem lesz könnyű a helyzet, ugyanis nem lehet sablonosan lemásolni az ipari munkakör elnevezéseket, főleg a szolgáltatás jelleg miatt. A kézbesítési osztályvezető például akkor lehet majd művezető, ha a kézbesítő — postán belül — szakmunkásnak ismerik el. Nyilvánvaló, hogy az egyes elnevezések nem lehet elszigetelten kezelni, azok kapcsolódhatnak egymáshoz, s hatnak is egymásra.

Annak ellenére, hogy a szakember-utánpótlásban egyre inkább az iskolai oktatásnak van fő szerepe, még mindig fontos a tanfolyami oktatás. Milyen területeken szükséges az ilyen irányú szervezés?

— Miután a szakember-utánpótlási igény magasabb, mint amit a szakiskolák biztosítani tudnak, bár csökkenő mértékben, de szükséges a tanfolyami oktatás.

— A postai és távközlési forgalmi szolgálat munkaköreire évtizedeken keresztül a felsőfokú tanfolyamok biztosították az utánpótlást. Célnak az, hogy a Győrben végzettek számának növekedésével egyre inkább üzem-mérnökökkel töltsük be a vezetői beosztásokat. Ezzel párhuzamosan csökkentjük a tisztai tanfolyamok létszámát, illetve a tanfolyamokon nagyobb súlyt helyezünk a gyakorlati képzésre, ugyanis a végrehajtott szolgálatban ez nagyon fontos. A módosított tanterv tagozat felülvizsgálatát 1979-ben tervezzük. Jelenleg a nappali tagozaton 60-an, levelezőn 300-an tanulnak.

— Mivel a postaforgalomban zömmel nők dolgoznak, a szakszervezet támogatásával tavaly vidéki igazgatóságain-

kon kihelyezett tanfolyamokat indítottunk. A tanfolyamok időtartama kétszer nyolc hónap, havonta háromnapos igénybevétellel. Az igazgatósági székelyekről a hallgatók esetenként hazamehetnek, tehát az asszonyok nincsenek elszakítva családjuktól. Nagy örömmel fogadták a kihelyezett tanfolyamokat, a nők aránya megduplázódott.

— Felülvizsgáltuk a postaműszaki tisztai tanfolyamot is, mivel változtak az igények. Az eddigi hat szaktól három (rádió, televízió és építési szakot) megszüntettünk, a jövőben kapcsolástechnikai, átvitel- és távirótechnikai, valamint hálózatechnikai szak indul. Folyamatban van a tantervek korszerűsítése is.

— Tanfolyami képzés folyik még az egyetemektől, főiskoláktól végzetteknek a munkakörük-höz szükséges szakismeretek megismertetésére; művezetőknek a magas szintű szaktudás és a vezetői ismeretek elsajátítására (a harmadik és negyedik negyedévben kezdődik); segédtisztak részére (évente 1100—1200-an vesznek ezen részt), melynek célja a tisztviselői munkakörökbe az utánpótlás biztosítása (ezt is korszerűsítjük 1979-ben); a kezelői képzésben évente 950—1000 fő vesz részt, sajnos, nagy, 30—40 százalékos a lemorzsolódás. E képzéssel igyekszünk biztosítani elsősorban a kézbesítői, járatosi munkaterületre az utánpótlást.

— A segédtiszt és kezelői munkakörökben sok a szak-képzetlen dolgozó, mintegy 8500—9000. Különösen a fővárosban nehéz az utánpótlásról való gondoskodás. Gyökeres változást az állami, iskolai szakoktatásban résztvevők számának növelése és az ágazati szakmáztatás jelenthet majd.

Az oktatási ügyosztály fontos feladata a szakmai továbbképzés. Ennek hogyan tudnak eleget tenni?

— A gyors technikai, technológiai előrehaladás nemcsak olyan követelményt támaszt, hogy biztosítani kell a szakmailag jól felkészült utánpótlást, gondoskodnunk kell arról is, hogy a dolgozók lépést tartsanak a fejlődéssel.

— A felsőfokú végzettségűek továbbképzését a Műszaki Egyetem Továbbképző Intézete látja el, az ezen való részvételt a szakszervezet javasolja. Évente kétszer ad ki az intézet tájékoztatót részletes tematikával, ehhez a posta is ad évenként programot, mely tartalmazza, milyen területeken szükséges a továbbképzés. A KPM-mel együttműködve jelenleg keressük annak módját, hogyan lehetne megoldani az üzem-mérnököknek a győri főiskolára építhető rendszeres továbbképzését.

— Rendeletek írják elő, hogy 5—8 évenként a középfokú végzettségűek és fizikai állományban dolgozók munkakörüknek megfelelő továbbképzéséről gondoskodni kell. Ennek megfelelően a segédmunkásokat 8, a betanítottakat 7, a szakmunkásokat 6, a középfokú végzettségűeket pedig 5 évenként képezzük tovább. A postaműszaki területen zökkenőmentes ez a munka, 17 tanterv alapján. A forgalom területén is folyik a képzés, körök folyamatosan bővül. 1976-ban 1608, 77-ben 1603 középfokú végzettségű szakember továbbképzéséről gondoskodtunk.

— Egyéb tanfolyami képzések is vannak, egyes különleges munkakörök betöltéséhez szükséges felkészültség megszerzésére. 1978—79-ben például a szociálpolitikai területen dolgozókat oktatjuk. Rendszeresen szervezünk idegen nyelvi tanfolyamokat. Az elmúlt oktatási évben 26 hivatali nyelvtanfolyamon 250 dolgozónk tanult. Jelenleg 366-an rendelkeznek 527 állami nyelvizsgával. További erőfeszítéseket kell tennünk az idegen nyelveket beszélő dolgozóink körének bővítésére.

— A vezetői kötelező komplex továbbképzése három szin-

ten folyik. E tanfolyamok tantervei politikai, ideológiai, vezetési és szakmai irányítási ismereteket tartalmaznak, a vezetési szintektől függő arányban. A postai vezetőképzés és továbbképzés nem egészen egy évtizedes múltira tekint vissza, fokozatos fejlődés eredményeként jutottunk el a mai sokrétű, differenciált, magas színvonalú képzési rendszerhez. 1977-ben 1 komplex felső szintű, 4 középs szintű funkcionális és 14 munkahelyi szintű tanfolyamon 587 vezető továbbképzéséről gondoskodtunk.

Megfelelők-e az oktatás személyi és tárgyi feltételei?

— A személyi feltételek megfelelőek, vannak függetlenített tanáraink és több száz postai szakember segíti hatékonyan az utánpótlás nevelését, a továbbképzést. Szükséges az oktatási apparátus létszámának felülvizsgálata, mert a követelmények, feladatok nőnek, de a létszám változatlan. Vidéki szakközépiskoláink között vannak olyanok, amelyeknél csak érettségivel rendelkező szaktanárok vannak, ezért az iskolavezetésben a posta nincs képviselve. Ter- vünk, hogy a győri főiskoláról kikerültekkel erősítjük a szaktanári gárdát. Egy példa: a kisvárdai szakközépiskolában 300 tanuló van postai szakon, de szaktanárunk nincs a vezetésben. Ezen a helyzeten azért is fontos és sürgető változtatni, hogy az iskolán végzettek közül minél több fiatalat megnyerjünk a postának.

— Az oktatás tárgyi feltételei a vidéki igazgatóságok oktatási központjában megfelelőek, egyes helyeken esetleg bővítésük szükséges. A fővárosban sajnos, mostoha körülmények között dolgozunk. Egetően szükség van egy munkásszervező központra. A kormányrendelet alapján évente ezeket kell bevonni a képzésbe. A volt Kábelüzem öreg épületében rendeztünk be tanulmányi és Budapesti Távbeszélő Igazgatóság részére, itt folyik a szakmunkásképző iskolák hallgatóinak gyakorlati oktatása is. Továbbképzésre is igénybe vesszük, de nem elég-séges. Kénytelenek vagyunk az elméleti képzést előtérbe helyezni (amihez csak tábla és kréta kell), holott ezen a szinten a gyakorlati képzés lenne fontosabb. A munkástovábbképző központ építése már szerepelt a posta IV. ötéves tervében, majd az V.-ben, de nem jutott rá pénz, most azt ígéri, hogy majd a VI. ötéves tervidőszakban felépül. Minden-esetre tudni kell, hogy az igények, a követelmények növekedésével feltétlenül javítani kell a szakoktatás tárgyi feltételeit.

A szakszervezet központi vezetőségének három bizottsága is megtárgyalta a Postavezérigazgatóság Személyzeti és oktatási szakosztályának előterjesztését a szakoktatás helyze- téről és időszerű kérdéseiről. Megállapították, hogy a szakszervezet erkölcsi kötelességé-nek tartja a helyzet ismeretét és a szakoktatás folyamatos segítségét. Ettől ugyanis elválaszthatatlan a szakszervezeti nevelő munka.

A felmérés, az ennek alapján kialakult összkép kedvező, megállapítható, hogy a szakoktatás igazodik a posta előtt álló feladatokhoz, a fejlődés-hez, helyesek a tervek, azokat következetesen kell megvalósítani. Ehhez szükséges az egyes szakosztályokon a jó irányítás, ellenőrzés — továbbá a szakszervezet elnökségének és a különböző szakszervezeti szervezetek támogató tevékenysége. A további előrelépéshez megvannak a feltételek, ahol gátak mutatkoznak, azokat meg kell szüntetni a szükséges intézkedésekkel. Csak jó szakoktatómunkával érhető el, hogy a postánál a munkaerő-szerkezet a szükséges irányban változzék és hogy szolgáltatási kötelezettségeinknek egyre magasabb színvonalon tethessünk eleget.

Bánhidí Éva

A posta 1977. évi
közművelődési tervének
végrehajtása

A bizottságok munkája különböző irányokban fejlődött. Az irányelveket nem egyszerűen értelmezték, a bizottság szerepét sem azonosan fogták fel. Egyes helyeken a bizottsággal állították össze és értékelték a postaszervet közművelődési tervét. Máshol a bizottsági tagok körét albizottságokkal túlságosan kibővítették. Az útkeresés nehézségeinek ellenére a bizottságok tevékenyen közreműködtek a közművelődési feladatok jelentőségének tudatosításában és a postás dolgozók műveltségének gazdagításában.

Szirmai Mária

A postás dolgozók gyermekeinek szórakozásáról is gondoskodik az otthon vezetősége. Gyermeknapon, fenyőün-

Versekben rejtőző földrajzi megnevezések felismerésével, zászlójátékkal, továbbá kollektív kártya-partival nyílt lehetőség pontok szerzésére. Elismerésre méltó tájékozottságról adtak számot a Kubához kapcsolódó villámkérdésekre között válaszokkal.

Az első három helyezett pénzjutalomban s valamennyi résztvevő tárgyjutalomban részesült. A jutalmakat s zsüri elnöke, *Kirkovits István*, a Soproni Postaigazgatóság vezetője adta át.

A bizottságok munkája különböző irányokban fejlődött. Az irányelveket nem egyszerűen értelmezték, a bizottság szerepét sem azonosan fogták fel. Egyes helyeken a bizottsággal állították össze és értékelték a postaszervet közművelődési tervét. Máshol a bizottsági tagok körét albizottságokkal túlságosan kibővítették. Az útkeresés nehézségeinek ellenére a bizottságok tevékenyen közreműködtek a közművelődési feladatok jelentőségének tudatosításában és a postás dolgozók műveltségének gazdagításában.

Természetbarátok találkozója Sopronban

„Üdvözöljük az ÖFTTT résztvevőit” transzparens hirdette három napon át Sopronban, az erdei camping bejáratánál, hogy postás turisták a lakói az árnyas lombok alatt megbúvó faházaknak. Hatszáz postás természetjáró gyűlt össze, hogy részese lehessen a már hagyományosnak számító találkozóknak, hogy újra üdvözölhessék egymást a régen nem látott sporttársak, hogy visszaidézzék az elmúlt találkozó emlékeit, és rövid időre kikapcsolódjanak a farszító munkából. Június 2. és 4. között Sopron adott otthont az igazgatóság szakszervezeti tanácsának rendezésében a XVI. Országos Postás Természetjáró Találkozóknak és Túraversenynek.

A vártnál nagyobb érdeklődés

A találkozó szervezési és előkészítési munkái már a télen kezdődtek — mondják a találkozó soproni postás rendezői. — Ekkor különféle programokra és túrákra tettünk ajánlatot. Kíváncsian vártuk, hogy milyen lesz az érdeklődés rendezvényeink iránt. Akkor lepödtünk meg, és egy kicsit meg is ijedtünk, amikor összehámozgattuk a jelentkezéseket. Azt gondoltuk, hogy a camping 500 férőhelye bőven ki fogja tudni elégíteni az igényeket. Miután ez kevésnek bizonyult, újabb szálláshelyek után kellett néznünk. Sikertől még száz szálláshelyet szerezni, de ezzel a lehetőségeink ki is merültek. Összintén sajnáljuk — mondják a soproni házigazdák —, hogy a késve érkezett valamennyi jelentkezést már nem tudtuk elfogadni.

A találkozó első napja a vendégek fogadásával, a szálláshelyek elfoglalásával telt el, de már városnéző sétát is ki-

nált a program a Sopronnal ismerkedni óhajtó turistáknak. Besötétedett már, amikor a campingben a találkozó hivatalos megnyitóját elkezdődött. A megnyitón részt vett Kiss Ernő, a Postások Szakszervezetének titkára, Baranyai Géza, a Kulturális, Agitációs és Propaganda Osztály vezetője, továbbá a Soproni Postaigazgatóság párt, KISZ- és gazdasági vezetősége. A találkozót Megyeri László iszt-titkár nyitotta meg.

— Nem titkolt szándékunk — mondotta —, hogy ne csak kikapcsolódásban, sportolási lehetőségekben részesüljenek, hanem megismerkedjenek a város és a környék gazdag történelmi emlékeivel. A szellemi és a testi kultúra így válik eggyé és szolgálja valamennyi résztvevő érdekét. Szeretnénk, ha minden sporttársunk úgy menne el innen, hogy visz valami szépét, olyan élményt, amelyet egész életében nem felejt el.

Üdvözölte a találkozó résztvevőit Kiss Ernő kv-titkár is. Hangsúlyozta a találkozó jelentőségét, a tömegsport fontosságát és fejlesztésének szükségességét. Köszönetet mondott a soproni postásoknak a gondos rendezésért.

Alig hangzottak el az utolsó szavak, máris felcsendült a zene. A lámpionokkal megvilágított egyik táncpályán hangulatos zenekar húzta a talpalátót, a másik helyen diszkó szolgáltatta az ütemes zenét. Fogynak a soproni sör és a kékfrankos is, persze csak módjával, mert másnap korán kezdődtek az egész napos elfoglaltságot ígérő programok.

Érdekes programok

A rendezvények jelentős része a második napra esett.

1. ütem: kiindulóléleget. 3-4. ütem: ellenkező lábbal.

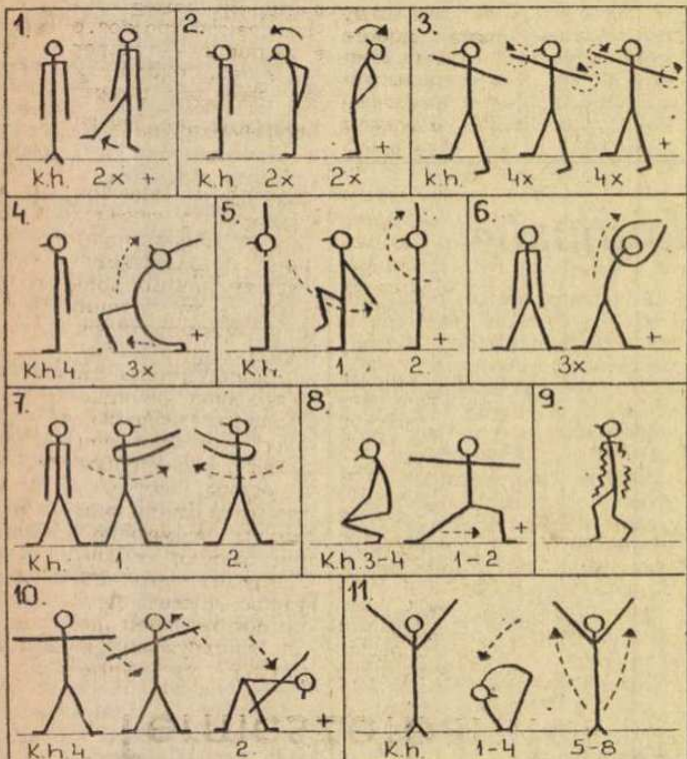
6. Kiindulóléleget: terpeszállás. 1-3. ütem: tapssal a fej fölött törzshajlítással balra háromszor. 4. ütem: kiindulóléleget. 5-8. ütem: ellenkező oldalra.

7. Kiindulóléleget: terpeszállás. 1. ütem: vízszintes kaszállás balra. 2. ütem: jobbra. 8. Kiindulóléleget: guggolás, kéz a térdén. 1-2. ütem: bal oldalsó támadóállás, karlendítés oldalt. 3-4. ütem: kiindulóléleget. 5-8. ütem: ellenkező oldalra.

9. Laza helybenfutás, izomlazítással. 10. Kiindulóléleget: terpeszállás, kar oldalt. 1. ütem: törzsfordítás balra. 2. ütem: törzsfordítás előre. 3. ütem: az 1. ütem helyzete. 4. ütem: kiindulóléleget. 5-8. ütem: ellenkező oldalra.

11. Kiindulóléleget: zárt állás, részletes magastartás. 1-4. ütem: karleengedéssel törzshajlítással előre, kilégzés. 5-8. ütem: karmelással kiindulólélegetbe, belégzés.

Tamás Csaba

Ezért már korán reggel ébredt a camping, lakói indultak a vidéki autóbussztúrára, városnéző és erdei sétákra, de rajtoltak a túraversenyre benevezett csapatok is.

A legnépesebb az autóbussztúra volt. Ezen 459-en vettek részt: 17 autóbussz szállította a kirándulókat Nagycenkre, Fertőre, Fertőrákosra és a környék más érdekes történelmi emlékhelyeire. Idegenvezetők ismertették Széchenyi István kegyelettel örzött emlékeit, a fertői kastély szépségeit és beszéltek a különleges látványt nyújtó fertőrákosi kőfejtőről.

A városnéző sétákra a műemlékeket híven őrző város történelmi hangulatát árasztó belvárosával, az erdei sétákra a soproni fenyvesek és lombos erdők szépségeivel ismerkedtek a résztvevők.

A túraversenyen 32 csapat vett részt. A versenyzőknek 212 perces pályát kellett megtenniük, amellyel térképészeti, ügyességi és elméleti feladatokat is meg kellett oldaniuk. A verseny győztese, kiváló teljesítménnyel, a Budapesti Mikrohullámú Szervizállomás csapata volt. A második helyen, csekély pontkülönbséggel, a

Budapesti Távbeszélő Igazgatóság sportkörének csapata végzett. Az első hat helyezett teljesítményét értékes díjakkal jutalmazták. A túraverseny vándorserlegét az összesített eredmények alapján a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság sportköre nyerte el.

Késő délután volt, mire a versenyen, sétákra, kirándulásokra elfáradt természetbarátok letették a hátizsákot vagy a kirándulótáskát, levetették a túracipőt vagy a tréningruhát.

A találkozó harmadik napjára — bár különböző programok között lehetett még változtatni — mégis a hazautazás előkészülete és a búcsúzkodás nyomta rá bélyegét. Sokakra hosszú utazás várt még. Délután már csend költözött be a kis faházakba, lakóit pedig várta az otthon és másnap már a munkahelyük.

Úgy láttuk — és ezt a soproni vendéglátók remélik is —, hogy a találkozó jól szolgált az együttélés és szórakozás örömeit, hogy szinte és közvetlen légkörben, szép és egészséges környezetben adott lehetőséget a postásoknak egy kis sportra, kikapcsolódásra és ismerkedésre.

Tarcsay László

Budapesti vitorlázórepülő bajnokság

Házigazda, a Postás Repülő és Ejtőernyős Klub

A nyaranta már hagyományos Budapesti Vitorlázórepülő Bajnokságnak ez évben a Postás Repülő és Ejtőernyős Klub volt a házigazdája. A dunakeszi repülőtéren rendezett rangos területi versenyen — melyre a klub hét tagja nevezett idén — elsősorban a MHSZ budapesti repülőklubjainak sportolói mérték össze tudásukat, hogy utána a legjobb helyezést elérők az országos válogató versenyen, illetve a nemzeti bajnokságban küzdjenek tovább a legjobbakat megillető díjakért.

A június 25-én, vasárnap tartott ünnepélyes megnyitón

először a postás klub titkára: Kovács Gyula, majd Domján Kálmán, a klub elnöke és a verseny védnöke méltatta a bajnokság jelentőségét, üdvözölte a vendégeket, akik között a Magyar Honvédelmi Szövetségnek, a dunakeszi pártbizottságnak, a MALÉV-nek, valamint a MEM Repülőegyesületnek képviselői közül csehszlovák sportrepülők is megjelentek.

Az első versenynap programját motoros műrepülő-bemutató, helikopterrepülés, páros vontatás és ejtőernyős ugrás tette emlékeztetővé.

S. ZS.

Területi postás sportnapok

Tiszakécskén

Június 18-án Tiszakécskén csodálatos környezetben zajlott le a Szegedi Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsának területi sportrendezvénye.

A szakszervezeti alapszervek által benevezett mintegy 200 versenyző mérte össze tudását, illetve erejét a következő versenyágakban: sakk, asztalitenisz, teke, atlétika, kispályás labdarúgás és családi vetélkedő.

31 alapszervezet közül 16 küldte el versenyzőit. Ezek közül is ki kell emelni Szentes postahivatal szakszervezeti bizottságát, amely 35 versenyzőt nevezett be, és 158 ponttal megnyerte a pontozásos versenyt, valamint a legtöbb pontot elérő szb-nek járó iszt-kupát. A Szállítási Üzem versenyzői közül ötven első, kilencen második és négyen harmadik helyezést értek el. A pontozásos versenyben 144 ponttal másodikok lettek. Harmadik a

postaigazgatóság 114 ponttal. Versenyzői közül nyolcan első, ketten második és négyen harmadik helyezést értek el. A labdarúgócsapatok közül a postaigazgatóság csapata bizonyult a legjobbnak.

Külön kell említeni a családi vetélkedőt, amely kedves színtel volt a versenyprogramnak. Nagy igyekezettel küzdtek a helyezéset szülő és gyerekek egyaránt. Az első helyezést a Csongrád megyei Távközlési Üzem szb által nevezett Korom család, a másodikat a Szállítási Üzem Tatár családja, a harmadikat pedig a szentesi Reichardt család érte el.

A területi versenyen legjobb eredményt elért versenyzőket jogot nyertek az Országos Postás Kulturális és Sportnapokon való részvételre.

Sajnálattal állapítottuk meg, hogy a területi versenyen több nagyobb postás szerv nem vett részt.

Kovács Katalin

Balatonföldváron

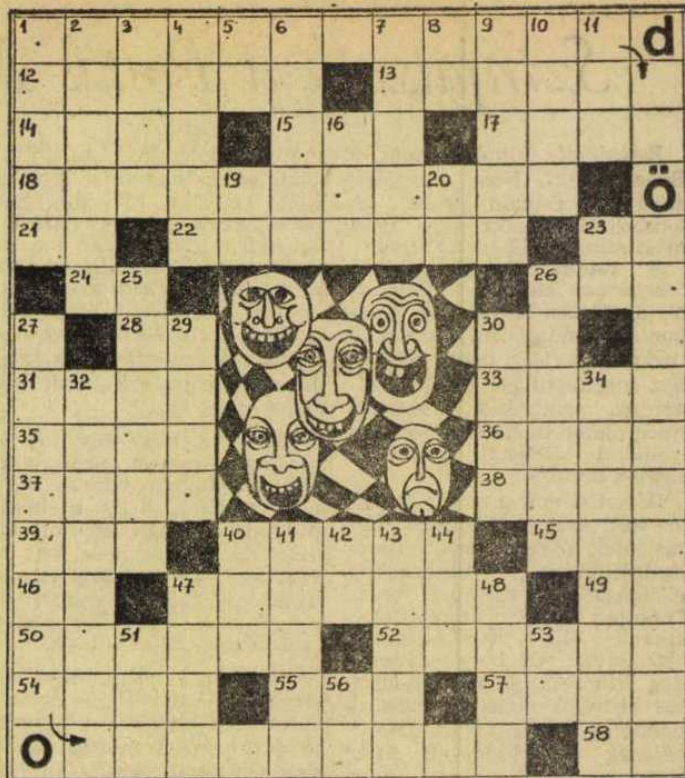
Az országos sportnapok jegyében rendezte meg május 26-28-án a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság Szakszervezeti Tanácsa Balatonföldváron háromnapos sportvetélkedőjét. A selejtezők Budapestben folytak, a balatoni táborba a legjobbak jutottak el, szám szerint 230-an.

A balatoni tábor első napján, illetve estején a TIG üdülőjében az üzemek csapatai szellemi vetélkedőt vívtak. A csapatok ének- és szavalovertényit is rendeztek, s maguk látták el a zsűri feladatát is. A jó hangulatú vetélkedőt holtversenyben az Erzsébet és

a József Távbeszélő Üzem csapata nyerte.

A második napon egymást követték a különböző sportvetélkedők. A labdarúgópályán hat női és hat férfi csapat küzdött az első helyezésért. A nők versenyének győztese a Belváros, a férfiakénak a Hálép együttese lett.

A TIG üdülőjében zajlottak az asztalitenisz egyéni döntői. A nőknél Bocskáné (Lágymanyos), a férfiaknál Danó (Ferenc) vívta ki az első helyezést. A táborban a sakkokozás is nagy csatát vívtak. A győztesek Ratalics (Alküz) és Lading (Ferenc).

Paul Verlaine „Holdfény” című verséből idézünk, melyet Szabó Lőrinc fordított: „Különös táj a lelked: nagy csapat / álarcos vendég jár táncolva benne...” — folytatás a vízsz. 1., a függ. 27. és a vízsz. 18. alatt.

VÍZSZINTES

1. Az idézet első része. 12. Németh László regénye (a keresztneve kezdőbetűje). 13. Francia férfinév. 14. Barát vidéken. 15. Bibliai hajós. 17. Nagyképű, barátságtalan. 18. Az idézet harmadik része. 21. Kettősséget jelent (görög, ford.). 22. A-val a végén repülést. 23. Dátumrag. 24. Görög betű (ford.). 26. Idegen művész. 28. Házállat népiesen. 30. Rög részlet! 31. ... és napam. 33. Egyik megyénk nevének fele. 35. Dal. 36. Fiatal szarvasmarha (ford.). 37. Nem dobog a szíve (ford.). 38. Szükséges (ford.). 39. Ahova kötődik az ember. 40. Termőföld a sivatagban (ék.). 45. Figyelmeket az idő múlására. 46. Görög -talan, -telen. 47. Lenin családnéve. 49. 1050 a rómaiaknál. 50. Sajnálta, búslult érte (régies alak). 53. Vadászemlék. 54. Nép a Szovjetunióban (ford.). 55. Szóösszetételekben újat jelöl (gör.). 57. Üzletek berendezési tárgya. 58. Összetett mássalhangzó (ford.).

FÜGGŐLEGES

1. A KMP alapító tagja volt,

újságíró. 2. Színművésznőnk (névelővel). 3. Verne-hős. 4. Helyhatározó (ford.). 5. Egy-más mellett magánhangzók az ABC-ben. 6. Csinálni. 7. Keserű, piszkálódó (tárgyraggal). 8. Kesereg, sír (nép). 9. Részecske-mélységnév. 10. M-mel az elején, hajlíthatatlan, kemény. 11. Szlovák nyak. 16. Helyhatározó. 19. Oriz. 20. Az ételekhez kapcsolódó fogalom (ford.). 23. Cipésszerszám. 25. Görög filozófus. 26. Vizes területek útja (névelővel). 27. Az idézet második része. 29. Egési termék (ford.). 30. Tengerparti képződmény. 32. Kémiai elem. 34. Patak. 40. Folyó Romániában. 41. Javasló. 42. Fordított névelő. 43. ... ál — hangszert megszólaltat. 44. Az írott szöveg része. 47. Kevert ugar. 48. Tésztamárka (E=A). 51. Erzséketünk (ford.). 53. A szél igéje (rod.). 56. Azonos magánhangzók.

— Bánhidí —

Beküldési határidő: augusztus 10.

Előző rejtvényünk helyes megfejtése: Csak nem vagy féltékeny még az utcai lámpára is?

Könyvtárlányt nyertek: Borbély Erzsébet (Nagykőrös), Drotár Lajos (Budapest), Magyarosi Lászlóné (Budapest), Reményi Mihályné (Debrecen), Tóth Béláné (Környe).

Pécsett

Az iszt sportbizottsága Pécssett, a Pécsi Postás Sportegyesület kitűnően előkészített sporttelepén rendezte meg 1978. június 25-én Baranya, Somogy, Tolna és Zala megye legjobb postás sportolójának részvételével a területi tömegsportnapot.

Atlétikában 85-en indultak. Több régi ismerős postás dolgozó mellett az újak is megmutatták, hogy Budapesten, az országos versenyen lehet rájuk számítani. Főleg a férfiaknál voltak egészen jó eredmények. Külön ki kell emelni Lusztig József, Szalai József, Dombi József, Ill. Négyes Jánosné és Horváth Éva teljesítményét. Morvay Vidor, az atlétika nagy tapasztalatú, lelkiismeretes mestere azonban augusztusig jelentős formajavulást vár a kiszemelt versenyzőktől.

Sajnos, a családok közötti vetélkedőn kevesen vettek részt. Annál nagyobb volt a jelentkezők száma tekeben. Barics József, az iszt sportbizottságának vezetője és dr. Pázar Ferenc, a sportegyesület elnöke 33 tekéző dobását figyelte és vezette a hosszú kimutatásokat. Itt a kaposvári férfiak és a pécsi nők vitték el a pálmát.

A sakkokozónál csak férfiak vívtak a partikat Matt János pontos irányításával, s a verseny az esélyesek győzelmével végződött. Az asztalitenisz versenyek a szomszédos PVSK-sportcsapatokhoz tartoztak. A nőknél szakszervi, a férfiaknál zalaegerszegi győzelem született. Nagy közönségért arattak a női focisták. A győzelmet a kaposvári lányok szerezték meg.

Nyaka Lajos

POSTÁS DOLGOZÓ

a Postások Szakszervezetének Lapja
Szerkesztő: a Szerkesztő bizottság
Szerkesztőség: 1146 Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Felcílos szerkesztő: BENDA ISTVÁN
Telefon: 423-177
Kiadja a Nepszava Kiadó Vállalat
A kiadási felelős: DR. SUTH PETER igazgató
1964 Budapest, VII., Rákóczi út 51.
Telefon: 224-819
78-2932 Szikra Lapnyomda, Budapest
Felcílos vezető: Csopdes Zoltán vezérigazgató